

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ
Institut mezioborových studií Brno

Vliv rasistické hudby na současnou českou mládež

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**Vedoucí bakalářské práce:
Doc. JUDr. PhDr. Miroslav Mareš Ph.D.**

**Vypracoval:
Petr Petlák**

Brno 2005

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Vliv rasistické hudby na současnou českou mládež“ zpracoval samostatně a použil jen literaturu uvedenou v seznamu literatury, který je v práci uveden.

Petr Petlák

Poděkování

Děkuji Doc. JUDr. Ph.Dr. Miroslavu Marešovi Ph.D. za metodickou pomoc, kterou mi poskytl při zpracování mé bakalářské práce.

Děkuji také své rodině a kolegům za jejich trpělivost a podporu.

Brno, 9. listopadu 2005

Petr Petlák

Úvod :

Téma své bakalářské práce „Vliv rasistické hudby na současnou českou mládež“ jsem si vybral na základě svých osmiletých zkušeností s prací na problematice extremismu a rasově motivovaných trestných činů. Pracuji jako policista na Službě kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky a jsem již osm let služebně zařazen právě na problematice extremismu. Mým úkolem je odhalovat rasově motivovanou trestnou činnost, monitorovat ji a tím i předcházet trestné činnosti skupin s touto trestnou činností spojených. V daném případě se jedná především o ultrapravicové uskupení jimiž se budu rovněž ve své práci zabývat. Právě hudba je v činnosti těchto uskupení jedním z hlavních prostředků propagace jejich myšlenek a způsobem jak ovlivnit mladou generaci, způsob jejího myšlení, a tak je přitáhnout k ideálům fašismu a nacizmu. Minimální péče o volný čas současné mládeže mě přesvědčila o tom, že je s výše uvedeným problémem nutno se zcela vážně zabývat, pokud chceme žít v multikulturní společnosti, která bude respektovat všechny rasy a nebude plná předsudků, násilí a rasové nenávisti. Právě vzrůstající brutalita rasových útoků mě vede k vážnému zamýšlení nad celou věcí a domnívám se, že výchova mládeže k pravým hodnotám a morálce je základním a prvořadým úkolem celé společnosti. Na první místo stavím prevenci. Musíme-li sáhnout k represí, většinou jsme na úseku výchovy mladé generace někde selhali. Boj s rasismem a extremismem vůbec je v současné sjednocující se Evropě jeden z prioritních úkolů, které si jednotlivé vlády jednotlivých zemí kladou za cíl.

Pravicový radikalismus a extremismus se vyznačuje svou vlastní subkulturou. Jedná se o způsob chování, oblékání, symboliku (nášivky, tetování). Patří sem pořádání demonstrací, koncertů, vlastní tiskoviny a hudební skupiny se svými specifickými texty. Všechny výše uvedené znaky subkultury dokážou svým působením ovlivnit chování mladých lidí. Za určitou součást subkultury radikalismu a pravicového extremismu lze rovněž považovat odpor proti přistěhovalcům, tzv. rozdílnost ras a silný antisemitský postoj.

Představme si mladíka ve věku 16 let, kterého přivedl kamarád na koncert pravicově extremistické kapely. Chrlí se na něho nacionalisticky laděné texty, které ho vybízí k násilí, všude okolo jsou stejně smýšlející mladí lidé. Může si s nimi bez zábran promluvit a k tomu vypít pár piv. Všechno běží perfektně až do doby, kdy někdo řekne, že po koncertu se jde na „Cikány“. Mladík má strach, ale chce být příslušníkem nějaké komunity, která je silná, nechce ukázat strach a rovněž částečně i ze studu neodmítne. „Akce“ zvedne chlapci hladinu adrenalinu v krvi a vyvolá pocit, který by chtěl prožít znovu. Cesta je jednoduchá – zůstat se svými kamarády. Těmto situacím je dle mého názoru nutno předcházet kvalitní preventivní činností a vytvořením správných morálních hodnot mladého jedince.

Ve své práci bych chtěl zmapovat ultrapravicové spektrum zejména v České republice, se

zaměřením na vývoj ultrapravicové subkultury a zvláště pak ultrapravicové hudby a hudebních skupin, které na našem území působily a doposud působí. Tyto hudební formace výrazným způsobem ovlivňují myšlení a chování mnoha příslušníků naší mladé generace, a proto se rovněž zaměřím na jejich vznik, tvorbu a vývoj. Rovněž se ve své práci budu zabývat vývojem této subkultury ve světě, neboť vývoj u nás na ni bezprostředně navazuje, a bez ní by vlastně na našem území pravděpodobně vůbec nevznikla. Rovněž se dotknu symboliky těchto hnutí, a to z toho důvodu, že tato symbolika je v textech a v projevech ultrapravicové subkultury hojně používána.

Pro pedagogické účely je třeba ultrapravicovou hudební scénu důkladně poznat a analyzovat. Například Nikolaj Demjančuk a Lucia Drotárová ve své knize Vzdělávání a extremismus na str. 47 píše: „Nejedná se přitom o nějaké slovíčkaření či nějaký vysoce teoretický problém. Spíše jde o to, abychom si uvědomili, že ani vzhled či kroj, ani hudební zájmy nepředstavují nějakou spolehlivou indicii, která by umožňovala zařadit někoho jako extremistu. Dokonce ani přijatá a deklarovaná identifikace se skinheads, neboť i v České republice nalezneme skupiny antirasistických a antinacistických skinheadů. Přitom učitel, který by se podobného chybného přiřazení dopustil, může u žáka podobným faux pas ztratit veškerou autoritu“.

Bakalářskou prací bych chtěl ověřit dvě hypotézy :

Zda rasistická hudba ovlivňuje hodnotovou orientaci mladého člověka, jeho postoj k rasismu a trestné činnosti s ním související.

Zda jsou preventivní opatření prováděná společnostmi a jejichmi represivními složkami v této oblasti účinná.

Práci jsem rozdělil do pěti částí:

Pravicový extremismus v České republice.

Význam rasistické hudby pro pravicový extremismus.

Rozdělení rasistické hudby.

Analýza textů skladeb extremistických hudebních skupin.

Rasistické koncerty.

Informace budu čerpat z literatury a prací které byly v této oblasti již publikovány a zejména pak z vlastních poznatků a zkušeností které jsem získal za dobu svého působení ve Službě kriminální policie a vyšetřování na problematice extremismu a rasově motivovaných trestných činů.

1. Pravicový extremismus v České republice

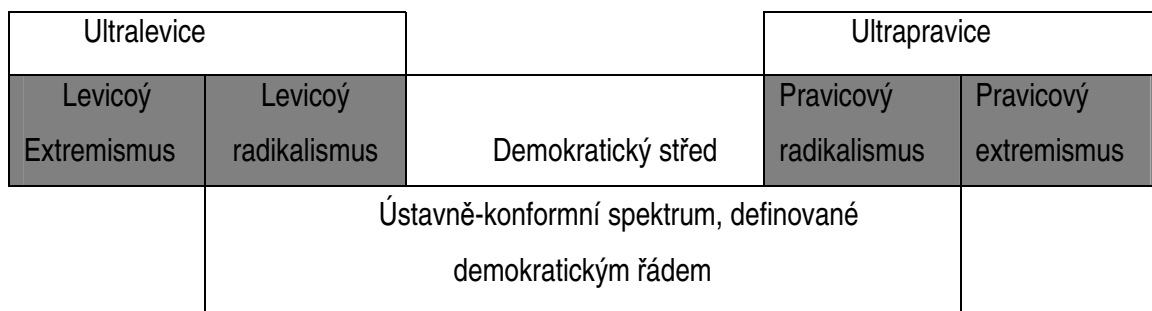
1.1 Pojem „radikalismus“

„Za radikální jsou považovány kritické postoje, které hodlají měnit či zlepšit dané politické poměry, ale nevedou k odstranění demokratického politického systému a pohybují se v jeho ústavním rámci, byť na jeho okraji“.¹

Pojem „extremismus“

„Za extremistické jsou považovány vyhraněné, nekompromisní politické postoje, směřující jednoznačně k modifikaci či přímo k odstranění demokratického zřízení a za tímto účelem jsou využívány všechny dostupné prostředky, včetně těch, které jdou za rámec právního státu“.²

Model extremismu³

Vymezení pojmu „Pravicový extremismus“

Pravicový extremismus popírá podle Backese kořeny moderního pojetí rovnosti – étos fundamentální rovnosti lidí jako duchovní základ demokratického ústavního státu. V současnosti se pravicový extremismus často projevuje jednostranným vyšším hodnocením vlastního „etnika“, „rasy“ či „národa“ (ethnocentrismus, rasismus, nacionalismus) a ve snižování skupin, které jsou „jiného druhu“ či „cizí“ (nenávisť k cizincům, xenofobie, heterofobie, antisemitismus). Obdobně Backes spolu s Jessem o pravicovém extremismu uvedli, že je to antiindividualistické obranné hnutí negující demokratický základní axiom fundamentální lidské rovnosti a zaměřené proti liberálním a demokratickým silám a

¹ DANICS, Š. *Extremismus-hrozba demokracie*. 1. vyd. Praha: Police History, 2002. Kapitola 1, Politologie a její snahy o vymezení politického extremismu a radikalismu, s. 9 – 35.

² DANICS, Š. *Extremismus-hrozba demokracie*. 1. vyd. Praha: Police History, 2002. Kapitola 1, Politologie a její snahy o vymezení politického extremismu a radikalismu, s. 9 – 35.

³ MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. 1. vyd. Brno: Barrister & Principal a Centrum strateg. studií, 2003. Kapitola 2, Politologické vymezení politického extremismu a radikalismu a některých souvisejících pojmů, s. 20 - 46

produktu jejich vývoje – demokratickému ústavnímu státu. Na místo principu stejných politických práv pro všechny by měl nastoupit politický řád, který institucionalizuje fundamentální nerovnost lidí zakládající se na původu, výkonu, národnosti, etnické nebo rasové příslušnosti⁴.

V současné době (rok 2005) je v České republice hlavním zástupcem pravicového extremismu skinheadská organizace „Národní odpor“. Dle zdrojů policie České republiky je v současné době nejaktivnější a veškeré demonstrace, pochody a hlavně koncerty jsou organizovány jejími příslušníky. Cílem těchto akcí je nejen vydělat peníze (většinou i při vysokém vstupném bývají prodělečné), ale hlavně popularizovat činnost hnutí a organizace mezi mládeží. V současné době je velkým trendem zvat na koncerty zahraniční skinheadské kapely, a to hlavně z Německa, Anglie a v poslední době i z USA. Kapely z těchto zemí jsou považovány za kultovní, přitáhnou na koncert mnoho lidí a značně popularizují hnutí a tím ovlivňují mladou generaci, která v nich vidí idoly se smyslem pro pořádek a spravedlnost, kterou někdy v současném světě postrádají. Mladý člověk se v tomto prostředí cítí bezpečný a silný.

1.2 Pravicové extremistické spektrum v České republice

V současném extremistickém spektru lze zaznamenat decentralizační trend. Cílem existence teritoriálních a nezávislých neonacistických subjektů, které v rámci dohod svých předáků v různé míře navzájem spolupracují, bylo do značné míry snížit riziko eventuálních zásahů, hrozících jim ze strany státních orgánů. Zásady autonomní činnosti převzala česká neonacistická scéna od obdobně orientovaných německých skupin prostřednictvím neonacistické organizace Národní odpor. Tato tendence se v současné době projevuje hlavně na pořádání neonacistických koncertů a dalších akcí, kdy organizátoři až do poslední chvíle přísně dodržují zásady konspirace a samotné místo konání je zveřejněno tzv. na poslední chvíli, a to jen několika jedincům, kteří pak zajistí dopravu účastníků na samé místo konání dané akce (podrobněji se této problematice budu věnovat v kapitole obsahující problematiku rasistických koncertů).

⁴ MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. 1. vyd. Brno: Barrister & Principal a Centrum strateg. studií, 2003. Kapitola 2, Politologické vymezení politického extremismu a radikalismu a některých souvisejících pojmů, s. 22.

Otevřené fašistické a neonacistické organizace a uskupení

Národní odpor (NO)

Neregistrovaná organizace, která vznikla ve druhé polovině roku 1999 po neúspěšném pokusu o zaregistrování občanského sdružení Junge Nationaldemokraten (JN). Činnost cíle a strategie Národního odporu v některých oblastech navazují na působení neonacistické Blood – Honour Division Bohemia.

Po svém vzniku počal Národní odpor stále častěji organizovat demonstrace, manifestace a protestní pochody, při nichž aktivně spolupracuje s jinými subjekty pravicově extremistické scény jako např. registrovanými organizacemi Vlasteneckou frontou a již neexistující Národní aliancí. V roce 2001 se Národní odpor prokazatelně podílel na vzniku a činnosti politické strany Pravá alternativa. Členové NO jsou zapojeni do aktivit Pravé alternativy, jejíž členská základna stávajících nebo nově vytvářených místních organizací do značné míry koresponduje s členskou základnou NO. Hnutí představuje nejagresivnější a nejakčnější subjekt na pravicové extremistické scéně. Na jeho akcích se podílejí i pravicoví extremisté z jiných hnutí. Mezi aktivisty této organizace patří agresivní jedinci, ovládající různé druhy bojových umění, a to na vysoké profesionální úrovni. Národní odpor nemá ústřední vedení, není založen na hierarchickém principu, funguje jako autonomní hnutí, aktivisté pracují buď samostatně, anebo ve skupinách, buňkách. To má znesnadňovat infiltraci do jejich řad. Základními pilíři aktivistické činnosti mají být „boj s komunismem ve všech jeho podobách“, nábor nových členů a komunitní činnost v místě bydliště, s cílem „vybudovat v místě svého bydliště národně osvobozenou zónu“. Vyznává neonacismus a antisemitismus. Je zásadně proti členství ČR v EU. Deklaruje svou podporu každému hnutí, které „bojuje za své národní sebeurčení“, explicitně Palestincům.

Členové NO, kteří se považují za „autentické skinheads“ převzali v oblastech, v nichž působí, roli dřívější Blood – Honour Division Bohemia. Kromě toho, že pořádají koncerty a rozmnožují a distribuují CD skinheadských kapel, zabývají se rovněž prodejem značkového ošacení a oděvních doplňků⁵.

Výše uvedené skutečnosti jsou aktuální i v současné době. Národní odpor je v současné době vůdčí organizací celého extrémně pravicového spektra. Je hlavním organizátorem v poslední době největších akcí, a to prvomájových demonstrací v roce 2002 a 2005 v Brně, které byly v posledním období největší manifestací síly neonacistických organizací v České republice. Rovněž koncerty pořádané v roce 2005, a to hlavní dva, první v Hostinném v Podještědí a druhý v Hostěnicích, byly organizovány členy Národního odporu. Byla registrována velká účast nových mladých příznivců hnutí na výše uvedených akcích. Je znát, že se po období mírného útlumu Národní odpor opět aktivizuje,

⁵ Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor bezpečnostní politiky, Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2002, kapitola 3.2 Pravicově extremistická scéna, str. 7. vydalo MV ČR odbor bezpečnostní politiky rok. 2003.

staví se do čela neonacistického hnutí v ČR a je zaznamenán příliv nových mladých členů a sympatizantů. Největší aktivita NO je zaznamenána v Brně, Českých Budějovicích, Praze a Karlových Varech.

Obrana národa (ON)

Neregistrovaná organizace, která vznikla v prostředí hnutí skinheads, působí na teritoriu okresu Mladá Boleslav. Od roku 1999 usiluje o registraci u Ministerstva vnitra. Zpočátku se považovala za nástupce stejnojmenné odbojové organizace z období nacistické okupace. S postupnou obměnou předáků Obrany národa došlo k jejímu ideologickému posunu od českého nacionalismu k neonacismu a antisemitismu⁶.

V současné době je zaregistrován útlum této organizace. Aktivní jsou pouze členové, fanoušci fotbalového klubu Mladá Boleslav – tzv. hooligans.

Hnutí národního sjednocení (HNS)

Neregistrovaná organizace, která vznikla počátkem roku 1996 v Brně. Jedná se o fašizující organizaci, hierarchického vůdcovského typu. Neskrývaným vzorem této organizace jsou bývalé režimy F. Franca a B. Musoliniho. V jejím programu je zahrnut antisemitismus a rasismus. Jako svůj cíl deklarovala „korporativistickou demokracii“, zákaz potratů a pornografie, radikální řešení drogové problematiky a projevů anarchie, zastavení přílivu ekonomických uprchlíků ze zemí třetího světa a jejich usídlování v České republice. Odmítavě se staví rovněž k integračním snahám České republiky⁷.

V současné době její činnost registrována v okrese Blansko. Spolupracuje aktivně s republikány Miroslava Sládka a s Národním odporem.

Blood – Honour Division Bohemia – Krev a čest

Neregistrovaná skinheadská organizace. V současné době nejsou registrovány významné známky organizované činnosti této organizace. Jak již výše uvedeno, její aktivity na území České republiky téměř plně převzal Národní odpor. Jeví se, že v této organizaci setrvávají zakládající členové

⁶ Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor bezpečnostní politiky, Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2002, kapitola 3.2 Pravicově extremistická scéna, str. 9. vydalo MV ČR odbor bezpečnostní politiky rok. 2003.

⁷ Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor bezpečnostní politiky, Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2002, kapitola 3.2 Pravicově extremistická scéna, str. 9. vydalo MV ČR odbor bezpečnostní politiky rok. 2003.

hnutí skinheads, vzhledem k mezinárodním kořenům této organizace a na k jejímu zvuku ve světě. Ovšem i oni aktivně spolupracují s Národním odporem. V současné době se v tisku objevují zprávy o zvýšené aktivitě tohoto hnutí. Z policejních zdrojů se však tyto informace nepotvrzují.

K výše uvedeným hnutím lze závěrem uvést, že většina z nich vzájemně spolupracuje a jejich programové cíle se prolínají. Rovněž se snaží o spolupráci s některou z registrovaných politických stran a hnutí jako je např. Národní strana, nebo České hnutí za národní jednotu.

Organizace a hnutí registrované u Ministerstva vnitra ČR

Pravá alternativa (PA), dříve Vlastenecká republikánská strana (VRS) prezentující se na veřejnosti v roce 2001 jako „Národně sociální blok“ (NSB).

Po rozporech ve vedení strany v březnu 2002 je v současné době prakticky nefunkční. V přehledu ji uvádím proto, že z jejich řad vyšly některé osoby, které lze v současné době považovat za jedny z čelních představitelů krajní pravice.

Vlastenecká fronta (VF)

Řádově má několik desítek členů, převážnou část členů a příznivců tvoří nacionalisticky orientovaní mladí lidé, z nichž někteří patřili, či dosud patří ke hnutí skinheads. V řadách této organizace jsou však i občané, kteří s hnutím skinheads nemají nic společného. VF vznikla v rámci skinheadského hnutí, od něhož se však postupem doby částečně oddělila a ideově vyprofilovala. V roce 1999 Ministerstvo vnitra Vlasteneckou frontu upozornilo, že vyvíjí činnost v rozporu s § 4 zákona č.83/1990 Sb. O sdružování občanů, a v souladu se zákonem ji vyzvalo, aby od této činnosti upustila. Vytýkané nedostatky byly organizací obratem odstraněny. VF se snaží zpochybňovat princip, na kterém je založen demokratický systém v ČR a propaguje uplatňování principu, podle kterého se občanům státu přiznávají práva a svobody v závislosti na příslušnosti k určitému etniku nebo národnosti. Tento svůj ideologický koncept však VF veřejně uplatňuje formou odmítání zvýhodňování minorit, bojem proti údajné pozitivní diskriminaci, požadavkem rovnosti příležitostí. Tento typ demagogie je ostatně používán pravicovými extrémisty po celém světě, neboť komplikuje právní postih.

Vedle pravidelné spolkové činnosti se VF snaží působit i veřejně formou pořádání různých demonstrací, shromáždění, vylepování letáků, vydáváním nejrůznějších publikací, které rozšiřuje v názorově spřízněném prostředí nebo na svých internetových stránkách.

Přestože postupně ztrácí svůj vliv na pravicově extremistické scéně, lze ji stále považovat za velmi důležitý subjekt⁸.

V současné době příznivci Vlastenecké fronty aktivně spolupracují s hnutím Národní odpor. Rovněž se účastní akcí pořádaných Národní stranou a podílí se na vydávání nezávislého kulturně politického magazínu Obrana národa. Její představitelé jsou uznávanými osobami v ultrapravicovém hnutí a mezi jeho členy.

Národní sjednocení (NSJ)

Strana se hlásí k tradicím stejnojmenné prvorepublikové politické strany založené 28.10. 1934 JUDr. Karlem Kramářem a sama sebe charakterizuje jako „národně orientovanou politickou stranu navazující na národní obrození a vycházející z kulturních tradic křesťanství a antiky“. Vymezuje se proti NATO, proti EU, proti uměle vytvářené multikulturní společnosti, legalizaci drog a tzv. registrovanému partnerství.

Staví se za zachování národních států na evropském kontinentě, neboť „jedině jejich existence zaručuje rozvoj Evropy a jejich civilizačních hodnot“⁹ V současné době jako některé předchozí aktivně spolupracuje s Národním odporem.

Národní strana

Národní strana se deklaruje jako „strana vlasteneckého zaměření, převážně se orientující na konzervatismus a národní tradicionalismus“ a za cíl si klade „hájit českou identitu a národní zájmy“. Ve svém „politickém programu“ klade strana důraz například na „silný národní stát, systém přímé demokracie, posílení autority státu“. Ve vztahu k imigrační politice, národnostním menšinám – etnikům, se staví „za zpřísnění imigrační politiky, pro jasná a nekompromisní pravidla pro udělování státního občanství“. Dále je „proti jakémukoliv zvýhodňování etnických menšin, tj. proti pozitivní diskriminaci a bude zastávat tzv. rovnost před právem a povinností“. Je proti členství v NATO a v EU. Jako alternativu EU staví „spolupráci na bázi Evropy národů a Evropy demokracií“¹⁰. V současné době je velmi aktivní. Snaží se pořádat samostatné akce (Bohumín, Zlín, Brno, 2005). Snaží se distancovat od skinheadských hnutí, hlavně od Národního odporu. Přesto veřejně deklaruje spolupráci s Českým hnutím za národní jednotu. Její akce se setkávají s odporem anarchoautonmních hnutí, kterými je strana považována za

⁸ Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor bezpečnostní politiky, Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2002, kapitola 3.2 Pravicově extremistická scéna, str. 14,15. vydalo MV ČR odbor bezpečnostní politiky rok. 2003.

⁹ Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor bezpečnostní politiky, Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2002, kapitola 3.2 Pravicově extremistická scéna, str. 16,17,18., vydalo MV ČR odbor bezpečnostní politiky rok. 2003.

¹⁰ Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor bezpečnostní politiky, Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2002, kapitola 3.2 Pravicově extremistická scéna, str. 16,17,18., vydalo MV ČR odbor bezpečnostní politiky rok. 2003.

fašistickou (aktivní fyzické střety při demonstraci ve Zlíně 2005). V poslední zprávě Ministerstva vnitra ČR o problematice extremismu na území České republiky, již tato strana není uváděna.

Republikáni Miroslava Sládka (RMS)

Činnost této strany je v současné době zaměřena především na získávání mandátů v oblasti komunální politiky. Aktivně spolupracuje s Národní stranou, účastní se jejich akcí. Programem plně odpovídá dikci používané bývalou SPR-RSČ. Za cíl si klade uchopení moci a řadu změn, avšak otevřeně nedeklaruje násilnou formu uchopení moci.

České hnutí za národní jednotu

Strana, která se na veřejnosti prezentuje heslem „Čechy Čechům“. Je proti členství České republiky v NATO a EU. Dle svého vyjádření chce prosazovat slovanskou soudržnost jako ochranu identity českého národa. Ve svých řadách spojuvat lidi s národním cítěním – vlastence. Deklaruje spolupráci s Národní stranou.

V současné době se na ultrapravicové scéně zformovala tzv. národní síla. Jedná se o sdružení Národní strany, Českého hnutí za národní jednotu, Republikánů Miroslava Sládka, Národního sjednocení a Dělnické strany.

Tyto strany se nyní snaží vystupovat společně jako jeden celek a mají jednoznačně politické ambice. V posledních týdnech se však jeví, že z tzv. národní pětky vypadla Dělnická strana. Tato je však pro ultrapravicovou scénu bezvýznamná.

1.3 Mládež a hudba jako komunikační prostředek

Hudba je jedním ze způsobů komunikace. Autor jejím prostřednictvím sděluje světu své názory, dojmy, nálady a ty tím vlastně přenáší na ostatní, kteří jeho hudbu poslouchají. Mládež poslouchající určitý druh hudby má ve většině případů i stejný názor na určitý okruh problému ať už politických, hospodářských nebo i osobních. Mládež stejného smýšlení se schází na určitém druhu koncertů, lépe řečeno na koncertech určitých skupin, čímž vyjadřuje daným způsobem svůj názor na současné dění ve společnosti a svůj přístup k němu. Samotný koncert není jen o poslechu hudby, ale dává možnost k diskusi a vyjádření názorů každého jednotlivce, ale i skupiny, na určitý problém.

Je těžké představit si kult bez vlastního typu hudby. Hudba slouží jednak k identifikaci a sjednocení členů skupiny, jednak k zábavě. Poslech určitého druhu hudby může totiž znamenat daleko víc, než jen bezstarostné chvilkové vypnutí a příjemnění života. Může obsahovat, a dle mého názoru i obsahuje, rozšíření pohledů, otvírání nových perspektiv, vyplňování prostorů a utváření názorů mladého člověka na dění kolem něho. Toto se samozřejmě týká i hudby s rasovým podtextem, nebo chceme-li, hudby, kterou poslouchají příznivci hnutí skinheads. Pro začínající skinheady bylo nutné získat svou vlastní hudební identitu. Na základě této potřeby se rasistická hudba vyvíjela od svých počátků, které jsou v jamajských rytmech až do současné podoby tzv. white power music – hudba bílé síly. Domnívám se, že hudba výrazným způsobem formuje názorové cítění mladého člověka.

1.4 Dílčí závěr

V České republice lze o několika subkulturách, resp. jejich částech, konstatovat, že jsou nositelkami pravicově extremistických postojů a ve výjimečných případech i propracovanějších politických koncepcí, popř. jejich příslušníci vyjadřují alespoň povrchně odůvodněné sympatie k historickým formám či metodám ultrapravice. Zpravidla však konsistentnější ideologické zázemí nemají. Především skinheadská subkultura (resp. její ultrapravicová část) byla v devadesátých letech důležitou součástí pravicového extremismu v České republice, představovala jeho otevřeně násilnickou část a vytvořila předpoklady pro vznik a existenci zájmových skupin i militantních organizací. Řada současných subkultur má transnacionální dimenzi (což platí zvláště pro subkultury mládeže). Významné subkultury s ultrapravicovými prvky, které existují v České republice, nevznikly na českém území, ale objevily se zde až po určitém vývoji v zahraničí.¹¹ Z úvodní kapitoly vyplývá, že problematika

¹¹ MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. 1. vyd. Brno: Barrister & Principal a Centrum strateg. studií, 2003. Kapitola 16, Ultrapravicové subkultury, str. 403

pravického extremismu a s ním spojené hudební produkce ovlivňující současnou českou mladou populaci, je jedním ze stěžejních problémů současného vývoje českého státu a sjednocující se Evropy vůbec. Výchova a ovlivňování mladé generace politickými stranami a hnutími bude mít v budoucnosti velký vliv na demokratický vývoj naší státnosti. Nepodaří-li se zvládnout extremistické síly, a těm se podaří mladou generaci ovlivnit do té míry, že se k těmto idejím bude většina mladých hlásit nebo s nimi bude alespoň sympatizovat, je možné, že se vývoj demokracie posune o několik desítek let zpět, což povede k návratu totalitního systému, který sice extremistické strany ve svých programech viditelně nepropagují, ale svou činnost vyvíjí tak, aby k jeho návratu došlo.

Jak již bylo uvedeno jedním z hlavních způsobů ovlivňování mládeže a mladé generace vůbec je hudba. Ta je v současné době jedním z hlavních, ne-li vůbec hlavním prostředkem jak ultrapravicová scéna působí na mladou generaci a mládež. Do roku 2002 se při koncertech neskryvala se svým kladným vztahem k rasismu a fašismu. Účinkující hudební skupiny ve svých textech otevřeně hlásali rasovou nenávist, sympatie k fašismu a vyzývaly k radikálnímu postupu proti Romům, Židům a jiným dle nich závadovým skupinám. Po zákrocích policie a dalších státních orgánů dochází v současných letech ke změně v prezentaci jednotlivých hudebních skupin. Samozřejmě, že po represivních opatřeních došlo i k omezení počtu koncertů. V roce 2004 – 2005 byl pozorován opětovný nárůst v pořádání koncertů. Oproti minulým rokům se pořadatelé poučili, přísně dodržují konspiraci před nepovolanými lidmi. Skupiny používají mírnější texty, využívají metafory a vrací se více k mytologii než k fašismu.

V této kapitole jsem se rovněž zabýval rozdělením ultrapravicového spektra v České republice, neboť se domnívám, že to je nutné pro komplexní pochopení celé mnou popisované problematiky. Dle mého názoru je nutné vědět, které skupiny, sdružení a organizace na naši mládež působí, které jsou hrozbou pro její další vývoj a tím i hrozbou pro demokracii v tomto státě.

Rasistickou hudbou a jejím vlivem na současnou českou mládež se budu dále zabývat podrobněji v následujících kapitolách. Jak již bylo zmíněno, právě hudba patří mezi základní metody ultrapravicových stran, jak přesvědčit mládež, že právě program těchto uskupení a jejich činnost je pro ně to nejlepší a jediné správné. S tímto souvisí i rovněž výše uvedené vymezení pojmů bez kterých by byla nezasevěnému čitateli celá problematika dle mého názoru značně nejasná.

2. Význam rasistické hudby pro pravicový extremismus

2.1 Využití hudby extrémně pravicovými uskupeními

Pro konstituování, stmelení a ideově vybavení rasistických skinheadů, jejichž významná část převzala i neonacistické prvky, se stala v širším rámci rozhodujícím prvkem white power music (WPM hudba bílé síly, též white pride music). Hudebních stylů white power music je velké množství. Rozhodující pro white power music byly a jsou rasisticky a nacisticky orientované texty, nastal i výrazný příklon mnoha skupin ke keltským, germánským a ve střední a východní Evropě i k slovanským mytologickým tématům, z nichž jsou čerpány ideály pro současný boj. Přes zdůrazňování nacionálních specifik v textech mnoha skupin je pojetí white power music internacionální. Sdílena je idea společného boje bílých árijských národů v rámci současné i budoucí Rahovy (svaté rasové války). White power music se v současnosti odpoutala od výhradní vazby na skinheadskou subkulturu, což souvisí s náhledem na skinheads jako primitivní rváče a alkoholiky a představuje samotný a politicky ambiciózní fenomén často napojený na militantně pravicově extremistické organizace. Přípravuje ideově i strategicky dorůstající generace (mládeži je sdělení hudební formou blízké a jasné) pro ultrapravicovou činnost. Koncerty hudebních skupin byly a jsou navíc vedle demonstrací ultrapravicových organizací nejvýznamnějším místem setkání skinheadů a dalších mladých ultrapravičáků.¹²

Samotné hraní hudby na demonstracích a koncertech však není jedinou možností mladé generace jak se k tomuto druhu hudby dostat, a tak si ji poslechnou i mimo koncert a dále ji šíří mezi potencionální příznivce nebo sympatizanty extremistických hnutí. Na skinheadských koncertech jsou prodávány (i když v současné době po zákrocích policie v omezené míře) hudební nosiče, ať již amatérské, tak profesionální, s nahrávkami extremistických kapel. Tyto jsou pak dále šířeny mezi zájemce o tuto hudbu, kteří si ji kupují jak s přesvědčením, tak ze zvědavosti.

V rámci extremistických hnutí se vytvořily i specializované firmy (tzv. labely), zaměřené na distribuci hudebních nosičů s nahrávkami ultrapravicových skupin, ale i s nahrávkami písní a projevů z období nacistického Německa. Tyto firmy prodávají rovněž tiskoviny s přepisy skladeb jednotlivých skupin a samozřejmě skinheadské oblečení včetně nezbytných doplňků (odznaky, nášivky atd.).

Podle odhadů a poznatků policie se zvyšuje počet mladých příznivců hnutí skinheads. Ti se na lokální úrovni sdružují do několikačlenných part a stmelujícím prvkem je společně sdílený volný čas,

¹² MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. 1. vyd. Brno: Barrister & Principal a Centrum strateg. studií, 2003. Kapitola 16, Ultrapravicové subkultury, str. 409.

který je vyplňován mimo jiné právě poslechem extremistické hudby. Dále je to společný pobyt v restauracích s následnými výpady proti znepráteným skupinám, což jsou většinou příznivci anarchoautonomních hnutí. Jak již bylo uvedeno, jak příznivci extrémní pravice, tak příznivce extrémní levice poslouchají a uznávají svůj druh hudby, který je vzájemně spojuje a vytváří v nich pocit sounáležitosti a příslušnosti ke skupině. Existence extremistické hudební skupiny v určité lokalitě výrazně aktivizuje činnost extremistických skupin v této lokalitě. Členové těchto hudebních skupin většinou bývají vedoucími členy extremistického hnutí v daném regionu.

Dalším důležitým faktorem pro využití hudby výše uvedenými uskupeními je možnost setkat se během koncertů se stejně smýšlejícími příslušníky dané subkultury a to nejen z ČR, ale i ze zahraničí. Při koncertech rovněž dochází k vítaným střetům s policií a s příznivci anarchoautonomních hnutí, čímž se subkultura zviditelňuje a její akce se dostávají do sdělovacích prostředků. Koncerty však nenavštěvují pouze příslušníci ultrapravicové scény, ale i jejich známí a jimi pozvaní lidé, kteří chtějí pouze poznat atmosféru koncertu. Ta je často provázena i s ohledem na množství vypitého alkoholu násilnými střety mezi příznivci ultrapravicové subkultury, a to zejména pro rozdílnost názorů na ideologii touto subkulturou propagovanou (např. idealisté, kteří pevně věří v myšlenku rasové války, napadají pouhé ziskuchtivé kšeftaře, kteří chtějí na akci pouze zbohatnout a ne propagovat myšlenky hnutí). Na koncertech však dochází i k seznámením a vytváření či utužování přátelství. Tyto nepolitické aspekty mnohdy posilují příslušnost k subkulturě a ztěžují vystoupení z ní více, než mnohé ideologické prvky. V krátkosti bych se chtěl rovněž zmínit o jedné skupině výše uvedené subkultury tzv. „Hooligans“ Jedná se o zvláštní příznivce ultrapravicové scény – fotbalové výtržníky, kteří se zaměřují na divácké násilí na stadionech. V jejich řadách je velké množství mladých lidí, kteří jsou strháváni skupinou těchto „hooligans“ k násilným činům, které mnohdy končí těžkou újmou na zdraví člena zneprátené skupiny nebo i samotného útočníka. Velká část fotbalových chuligánů má ultrapravicové nebo alespoň rasistické názory. Ti své názory vyjadřují v textech písní, které zaznívají na stadionech zejména při fotbalových utkáních a hrají se na koncertech i mimo ně. Tato hudba do značné míry ovlivňuje chování a myšlení mladých lidí navštěvujících sportovní, zejména fotbalová utkání. Vzbuzují v nich pocit síly, sounáležitosti se silnou skupinou a pocit nadřazenosti a neporazitelnosti. Za zpěvu těchto bojových „chorálů“ se vrhají do bitek, které, jak již bylo uvedeno, končí mnohdy těžkými zraněními a mohou skončit i smrtí. Tyto názory podporují rovněž některé skinheadské hudební skupiny, které ve svých písních opěvují chuligánství a jejichž texty hooligans využívají při svých akcích. Příkladem je pražská skupina S.A.D. a její skladba „Rowdies“, ve které jednoznačně propaguje násilí a sportovní utkání jako záminku k němu. K významu rasistické hudby v problematice diváckého násilí se ještě vrátím v následujících kapitolách.

2.2 Význam hudby pro činnost extrémně pravicových uskupení

Význam hudby pro činnost extrémně pravicových uskupení lze vyjádřit v následovně:

Základním významem hudby pro extrémně pravicová uskupení je především šíření propagandy a zároveň je významným prvkem pro vytvoření světonázorové profilace příznivců ultrapravicových hnutí. I když čeští skinheadi poslouchají i zahraniční extremistickou hudbu (v subkultuře jsou šířeny i překlady cizích textů), s českými skupinami přicházejí do styku nejčastěji. Významný vliv v České republice však má s ohledem na jazykovou blízkost i slovenská scéna. Již v roce 1990 vznikly na různých místech republiky hudební formace, z nichž některé hrály po celá devadesátá léta a výrazně ovlivnily vývoj extrémně pravicového hnutí. Jedná se především o hudební skupiny Buldok a Vlajka. Některé skupiny však brzy zanikly, ale stále se objevovaly a objevují nové, popřípadě se mění názvy tradičních skupin, významní protagonisté realizují vlastní projekty apod. Jako příklad ze současné doby lze bezpochyby uvést zlínskou skupinu „Orlík Revival“, která hraje mezi ultrapravicovým spektrem velmi uznávané a oblíbené texty a hudbu zaniklé skupiny Orlík, která ukončila činnost v roce 1991. Tato hudební formace je mezi příznivci extremistických hnutí v České republice stále považována za jednu z kultovních kapel na extremistické scéně. Agresivita textů rozšiřovaných pravicově extremistickými kapelami skinheadů je stejně jako dříve vysoká. Sice většina kapel upouští od nahrávání trestně právně relevantních textů, avšak na koncertech se stále hrají varianty podněcující k třídní, národnostní a rasové nenávisti, i když se kapely snaží texty upravit tak, aby vše bylo v náznacích a přirovnáních. Je zaznamenán návrat k mytologii v textech.

Dalším významným faktorem významu hudby pro činnost extrémně pravicových hnutí je jeho financování. Peníze z pořádání koncertů a prodeje nosičů mohou být použity například na veřejné politické agitační kampaně, placení právníků pro stíhané aktivisty, nákup zbraní, zajištění bojového výcviku apod. Počet prodejních míst, která nabízejí pravicově extremistickou hudbu v současné době po zákrocích policie významně poklesl. Četná exekutivní opatření proti prodejcům a zákazníkům pravicově extremistické hudby skinheadů, jakož i proti členům pravicově extremistických kapel, vedla k znejistění scény při prodeji tohoto zboží. Scéna se při prodeji hudby extremistických kapel stala ještě opatrnější. Rozesílání nosičů záznamu poštou se výrazně snížilo, rovněž tak veřejný prodej na koncertech a v obchodech. Rozšiřování se provádí více konspirativně, a to především osobně známými subdistributory tzv. „z ruky do ruky“. V současné době je významným způsobem rozšiřování extremistické hudby mezi její příznivce internet. Příslušníky skinheadské scény je připravena tato hudba ke stažení na jejich internetových stránkách a spotřebitelé si ji mohou stáhnout na vlastní CD. Riziko trestního stíhání je pro nabízející malé – zejména při anonymizovaném nastavení přes zahraniční

dodavatele.

Dalším významným faktorem využití extremistické hudby je upevňování extrémně pravicových uskupení. Účast na koncertech těchto hnutí, ale i samotný poslech hudby s danou tematikou, pomáhá ke vědomí síly těchto hnutí.

Na koncertech se rovněž setkávají špičky pravicově extremistické scény, a to nejen z příslušného regionu, ale v našem případě z celé Evropy. Zde dojednávají další strategii a taktiku v činnosti hnutí, dochází k předávání zkušeností z činnosti a dochází zde rovněž k šíření materiálů týkajících se hnutí a jeho činnosti. Nezanedbatelným faktorem je i soustředění síly příznivců hnutí k případným akcím proti tzv. nepřátelským objektům.

2.3 Dílčí závěr

Jak již bylo shora zmíněno, lze význam a využití hudby extrémně pravicovými uskupeními shrnout do tří základních bodů :

1. Propaganda – mi reprezentujeme rasovou elitu
2. Demontrace síly navenek
3. Financování – jak osobní, tak celého uskupení

Domnívám se, že hlavně první dva body části mladé generace imponují. Je zřejmě nutné se zamyslet nad tím, proč mladí lidé vstupují do takovýchto skupin a subkultur jako jsou extremistická uskupení nebo např. různé sekty a skupiny s extremistickým nebo i jiným zaměřením. Psychiatr MUDr. Prokop Remeš pracuje v Psychiatrické léčebně v Bohnicích a úzce spolupracuje se společností pro studium sekt a náboženských směrů. Ten tvrdí, že stěžejním problémem toho, že se dítě nebo mladý člověk dostává do sekty nebo jiných, např. extremistických uskupení, je konflikt generační. Mladý člověk touží, aby ho rodiče brali jako dospělého, a je svým způsobem tragedií, když se k němu rodiče nebo i starší osoby z jeho okolí chovají stále jako k dítěti a hodnotí v podstatě z rodičovské pozice to, co by s nimi mladý člověk rád dospěle prodebatoval. Rovněž zde hraje roli i nedostatek času rodičů plně se svému potomku věnovat. Mladý člověk pak často vstupuje do různých uskupení, a jak jsem již uvedl, nemusí to být zrovna extremistické, z důvodu, že je tam respektován jako dospělý a jde v podstatě o projev revolty vůči výchově rodičů. To, že logicky vyměňuje jednu autoritu za druhou, nevnímá, protože skupina se k němu nechová jako k dítěti, ale jako k dospělému. Samozřejmě, že skupina ho ovládá

zcela dokonale, ale formální stránka rodičovského přístupu tam není. Tento způsob ovládní ve skupinách s extremistickým zaměřením funguje naprosto dokonale. Skupiny mají zpravidla svou přísnou hierarchii, založenou na podřízenosti a nadřízenosti. Mnohdy jsou vojensky organizované (Combat 18). Rasistická hudba a zvláště některé její texty tento systém přímo podporují. Ve svých textech opěvují vedoucí osobnosti nacistického Německa jako byl Adolf Hitler, nebo Rudolf Hess. Co by měl tedy pedagog dělat v případě, že zjistí inklinaci jím vychovávaného člověka k extremistickému hnutí nebo sektě? V dnešní době již na školách fungují poradny, které disponují odborníky v oblasti drogové prevence. Domnívám se, že problém rasismu, extremismu a xenofobie je stejně závažný, a že odborníky na tuto problematiku by měli školy disponovat stejně tak jako na problematiku drogovou. V současné době však jednu z hlavních úloh v působení na mladou generaci hrají hlavně řadoví učitelé, kteří s mládeží přichází nejčastěji do styku. Ti by měli dostatečně informovat své žáky o problematice extremistických skupin, sekt, jejich projevech a následcích členství v takovýchto organizacích. Pedagog by neměl rovněž opomíjet výchovu k toleranci, ať již rasové nebo náboženské. Měl by vysvětlit žákům, že tolerance k jinému názoru je základem pro fungování demokratické společnosti. Je však pravdou, že žádný pedagog nemůže nahradit funkci rodičů. Ti jsou hlavní silou pro utváření názoru mládeže, jeho formování a vytváření životních hodnot a priorit. Jednu z hlavních rolí tu hraje i osobní příklad rodičů.

Jakou roli hraje ve výchově hudba?

Každá hudba něco vyjadřuje, tedy i rasistická. Pomocí hudby lze vyjádřit city, smutek i radost, ale lze také vyjádřit určité poselství, propagovat, nebo podpořit dobrou, ale i špatnou věc. Známi zpěváci, ale i politici a různá uskupení se pomocí tohoto postupu zviditelňují. Pomocí hudby reagují na ekonomické změny nebo poukazují na rasistické či sociální problémy. Hudba je velkým kouzelníkem, který může v těch správných rukou pomoci nebo ublížit. Ale ani hudba nemá pouze jednu stranu mince. Stejně jako pro kladnou věc lze hudbu zneužít pro věc špatnou. Záleží pouze na lidské povaze, které se dostane tvorba hudby do rukou. Rasistická hudba je celkem oprávněně spojována s koncerty příznivců hnutí Skinheads. Na těchto koncertech je texty v písních, ale i chováním zúčastněných podporován rasismus, fašismus, antisemitismus a xenofobie. Tím jsou silně ovlivňovány názory přítomných jedinců. Hudbou lékaři léčí některé poruchy u psychicky nebo mentálně narušených jedinců. I těžce postižení lidé vnímají hudbu a dokonce neslyšící „slyší“ hudbu jako drobné záchvěvy ve vzduchu. Hudba doprovází radostné i smutné chvíle života. Hudba jde s námi od kolébky, až do posledních chvil života, proto je její vliv tak silný a ovlivňující naše myšlení, názory a jednání.

3. Rozdělení a vznik rasistické hudby

3.1 Rozdělení a vznik ve světě

K tomu, aby bylo jasné proč rasistická hudba vůbec vznikla a proč ona a celé extremistické hnutí ovlivňuje významnou část naší mládeže, je nutné zabývat se vznikem ultrapravicové subkultury, která je především reprezentována hnutím Skinheads, které tvořilo a do dnešní doby tvoří jádro této subkultury a její hudby.

Poslední dobou se v souvislosti s nárůstem rasismu hodně mluví o „skinech“ či „skinheads“. Často se vedou vášnivé diskuse, aniž by někteří lidé věděli o kom se vlastně mluví. V případě skinheads se jedná o široce rozvětvené hnutí s nezanedbatelným vlivem na celou společnost. Počátky hnutí bychom našli ve druhé polovině šedesátých let ve Velké Británii. Koncem první poloviny šedesátých let se na britské scéně objevuje specifická subkultura - tzv. „mods“ (modernisté). Nakrátko ostříhaní, oblečení do konzervativních obleků a téměř přepjatě upravení na straně jedné, na druhé straně vyznavači jízdy na skútrech, euforických drog a černé soulové hudby. Tato skupina poměrně rychle zanikla, aby ožila koncem desetiletí v poněkud pozměněné podobě – namísto určité zjemnělosti původních mods nastupuje drsný, ale stále uhlazený vzhled – těžké pracovní boty, pracovní košile, džíny a krátké vlasy. Jako první z britských subkultur založili tito „hard mods“ svou hudbu kromě soulu i na rytmech jamajské taneční hudby reegge a ska. V těchto letech totiž v Anglii vznikají první rozsáhlejší enklávy přistěhovalců z bývalých britských držav a karibské oblasti. Část mladých přistěhovalců vytvořila svéráznou skupinu nazývanou „Rde Boys“, charakteristickou typickým oblečením, argotem a především chováním nespoutaným konvencemi či úctou k autoritám. Mods byli těmito gangy fascinováni. Na první pohled neslučitelné kulturní okruhy, jamajští imigranti a bílá dělnická mládež zrodili subkulturu, která posléze přetrvávala desetiletí – Skinheads. Subkulturou nazýváme skinheady proto, že při svém vzniku neměli charakter politického hnutí. Jednalo se o dobový sociální protest dělnické mládeže z průmyslových aglomerací. Ranní skinheads, původně nazývaní také Boot Boys, se kromě typického zjevu, převzatého od mods, vyznačovali hrdostí na svůj dělnický původ, patriotismem, puritánstvím, distancovali se od hippie, drog a intelektualismu. Oblíbenou hudbou bylo ska a raegge. Důležité místo v názorovém poli skinheads první generace měl výše naznačený odpor proti Hippie – zejména dlouhé vlasy jako symbol nenásilí a erotismu jsou odmítnuty v samé podstatě stylu skinheads. Svou módou, proletářským šovinismem, patriotismem, zápallem pro pivo, box a fotbal a dalšími rysy se skinheads podle některých autorů pokusili symbolicky znovuvytvořit tradiční anglickou dělnickou komunitu. Skinheadské skupiny neměly v té době rasistický nebo xenofobní charakter, jejich

problematičnost spočívala pouze v agresivitě, projevované častými výtržnostmi a rvačkami, nezřídka páchanými ve spojitosti s fotbalovými zápasy. Zanedlouho se „semišové hlavy“, jak byli skinheads rovněž nazýváni, začaly dostávat do konfliktu s policií. Některé party skinheads se ve svých násilnostech zaměřovaly i na studenty, homosexuály a výjimečně i na Pákistánci, odlišné náboženstvím a hodnotovým systémem. Počátkem 70. let hnutí značně zesláblo.

Přechod k rasismu

K oživení došlo ke konci desetiletí ve spojení s explozí hnutí punk. Tehdy poklesla britská ekonomika na nejnižší bod od druhé světové války, což přineslo řadu sociálních problémů. V této situaci vzniká unikátní provokativní punková subkultura, úzce spojená s novým hudebním výrazem. Zároveň přichází návrat polozapomenutého skinheadského kultu (oproti původnímu apolitickému pojetí subkultury se část skinheads začíná radikalizovat směrem doprava). Dochází k tomu zřejmě především ve spojitosti se zhoršením ekonomické situace a zvyšující se nezaměstnaností, postihující převážně málo kvalifikované mladé muže. Z tohoto stavu vinila část občanů přistěhovalce, „ubírající“ práci rodilým Britům. Velmi podstatným faktem bylo, že potenciálu obsaženého ve fyzicky zdatných a vlastenecky laděných skinheads si zároveň povšimla některá politická seskupení hlásící se ke krajní pravici. Neopomenutelnou úlohu při formování skinheads jako mezinárodního politického hnutí sehrál mladý muž jménem Ian Stuart Donaldson. Tento talentovaný hudebník založil v roce 1977 kapelu Skrewdriver, ventilující jeho svéráznou pravicovou filozofii o násilí, přežití a rebelství. Vzhledem k tomu, že Ian Stuart Donaldson lze považovat za zakladatele rasistické hudby vůbec, budu se mu věnovat na konci této kapitoly podrobněji. V roce 1979 zorganizoval Donaldson menší politickou skupinu White Noise, která brzy upoutala pozornost neonacistické organizace British National Front. V roce 1981 se Donaldsonova politická buňka přejmenovala na Blood and Honour Club. Kolem roku 1982 se začíná část anglických rockových skupin vracet ke klasické hudební formě hospodských popěvek, tzv. oi hudbě (oi je hovorový pozdrav užívaný londýnskými dělníky). Postupně vzniká celá hudební scéna, založená na hard rockové verzi jednoduchých, rytmických písní se sborovými refrény a patriotickými texty. Část hudebních skupin v čele s již výše uvedeným Skrewdriverem počíná na této hudební bázi vytvářet v textech písní mýtus urozenými vikingskými rytíři založené bílé Británie, kterou je nutno bránit proti úkladům nepřátel pro „árijské děti“. Skrewdriver se stává legendou vznikající White Power Music – extrémně pravicové a rasistické odnože rockové scény. S vlnou nacionalistických nálad začal stoupat počet trestných činů, zaměřených proti cizincům, přičemž většina pachatelů pocházela z řad skinheads. Ultrapravicová větev hnutí na sebe rychle strhává pozornost médií a společnost začíná skinheads odsuzovat. Od tohoto směru se distancují i stále existující nepolitická skinheads. Uvnitř britské hudební scény se v této souvislosti počíná formovat protirasistická levicově orientovaná fronta rockových hudebníků.

Rozšiřování hnutí

V první polovině 80. let se skinheadské hnutí dostává na kontinent a rychle zde zdomácňuje. Dominantním se bohužel stává právě fašizující směr, který se v Německu vlivem tradic dostává na neonacistické pozice. Obdobná situace je i v Itálii, Španělsku, Belgii, Francii a Skandinávii. Důležitou úlohu při integraci evropských neonacistů má již zmíněná organizace Blood and Honour. Od roku 1987 se otevřeně deklaruje jako nacionálně socialistická. V jejím londýnském sídle se scházejí špičky tohoto hnutí. Vzniká silné celoevropské společenství, postavené na propojení ideových východisek (neonacismus, neofašismus), subkulturního stylu (jednotná image, symbolika, agresivita) a hudby (white rock). V krátké době se hnutí šíří do USA, kde má v některých oblastech ultrapravicové rasistické smýšlení silné kořeny. Američtí White Power skinheads jsou reprezentováni např. organizací Hamer Skinheads, úzce propojenou na Ku-Klux-Klan, Američan Nazi Party nebo White Aryan Resistance. Do střední a východní Evropy se hnutí začíná šířit koncem 80. let a velký rozmach zažívá po změně režimů. V tehdejší Československu má velký vliv hudební skupina Orlík, která v krátké době vydala dvě dlouhohrající desky a zpopularizovala kult skinheads mezi mládeží. Vzhledem k tomu, že skupinu Orlík lze považovat za kultovní hudební skupinu na naší rasistické hudební scéně a její vliv na mládež byl obrovský, budu se jí rovněž podrobněji věnovat v další části práce.

Kde nacházejí oporu

Významným trendem je stále se snižující věk sympatizantů – výjimkou nejsou ani žáci základních škol, tzv. „Kinderskins“. Z hlediska sociálního složení dominují učni, dále středoškoláci a v poslední době byl zaznamenán i příliv vysokoškoláků. Byli zaznamenáni dokonce studenti vojenské školy a právnické školy. Mezi staršími členy pak převažují dělnické profese.

Koho a co nenávidí

Základním myšlenkovým východiskem všech odrůd pravicově extremistického myšlení je silný rasismus, projevující se jako přesvědčení o „biologické výjimečnosti“ bílého etnika. Největším zločinem je v očích pravicových extremistů míšení bílé rasy s ostatními – nejmilitantnější z nich pak hovoří o nutném vypuknutí „rasové svaté války“ nebo „bílé revoluce“, rozhodujícího boje bílého plemene za přežití. Otevřené pohrdání a nepřátelství vůči lidem jiné barvy pleti se obrací především proti přistěhovalcům. V obecnější rovině můžeme hovořit o xenofobii, tj. nedůvěře a odporu k zvnějšku přicházejícím podnětům – v tomto případě imigrantům, bez ohledu na jejich etnicitu. Racionalizačním mechanismem bývá nejčastěji obviňování přistěhovalců ze zhoršování situace na trhu pracovních míst. Nemajetní, často málo vzdělaní a jazykově nevybavení, ale trvale usazené minority se častěji ocitají v „záchytné sociální síti“ a část jejich existenčních nákladů přebírá stát. To je pak další argument pro

tvrzení o „parazitním způsobu života“ přistěhovalců a jejich negativním vlivu na životní úroveň majoritní společnosti. Těmto Skinheads, kteří mají se svými kořeny už pramálo společného říkáme Boneheads. Ženy a dívky, které se hlásí k hnutí Skinheads resp. k jeho ultrapravicovému a pravicovému směru si, říkájí Renees. Názvem Hooligans se označují fotbalový fanoušci, kteří nevypadají jako typičtí skinheads. Dávají přednost pohodlnému sportovnímu oblečení, nejvíce zn. Umbro. Se skinheads se stýkají především na koncertech, oslavách a fotbalových utkáních, kde vyvolávají násilné střety. Další skupinu můžeme nazvat Sympatizanti. Podporují především pravicové a ultrapravicové skinheads. Nikdy nevypadají jako „praví“ skinheads, nosí pouze části typického oblečení. Udržují kontakty se skinheads déle, většinou přejímají jejich politické názory a útočnost skupiny.

Jak jsem se již výše zmínil, za kmotra rasistické hudby po celém světě je považován Angličan Ian Stuart Donaldson. Není snad skinheadského koncertu, kde by toto jméno nebylo citováno. Ian Stuart Donaldson se narodil v roce 1957 v Poulton-le-Fylde v Lancashire v Anglii. Vyrůstal v Blackpoolu. V sedmnácti letech začal inklinovat k hnutí Skinheads. Vzhledem k tomu, že byl hudebně nadaný a k muzice ho to táhlo, založil hudební skupinu „Tumbling Dice“ (padající kostky). Tato hudební skupina hrála především cover verze skupin Rolling Stones a The Who. První nabídka na nahrávání přišla od Londýnské nahrávací společnosti. Členové kapely se však odmítli přestěhovat do hlavního města, a proto se skupina rozešla. Netrvalo dlouho a Donaldson založil další hudební formaci, ale tentokrát s vlivem punku. Donaldson se zúčastnil prvního vystoupení hudební skupiny Sex Pistols v Manchesteru a překvapil ho jejich postoj ke světu a agrese s jakou tyto představy vyjadřovali. Na začátku roku 1977 formuje Donaldson hudební skupinu Skrewdriver. Začali nahrávat v nahrávací společnosti Chiswick Records. Propagovali svou hudební kapelu pravidelným vystupováním s jejich debutním singlem „You're So Dumb“ (ty jsi tak hloupý“. Při jednom vystoupení Skrewdriveru došlo k výtržnostem. Skrewdriver získal pověst násilníků, což mělo za následek komerční pohromu a dostal zákaz vystupovat v Londýně. Skinheadský zevnějšek skupiny nebyl uvítán hudebním tiskem a ten je přestal podporovat. Na doporučení nahrávací společnosti Chiswick Records se skupina přesunula do Manchesteru, kde svou hudbou a svými názory získala mnoho lokálních fanoušků. Vzhledem k jejich novému hudebnímu stylu se skupinou přestává spolupracovat výše uvedená nahrávací společnost Chiswick Records. Chvilí pokračovali sami, ale v roce 1979 se Skrewdriver rozpadá. Donaldson se vrací zpět do Blackpoolu, kde se stává hlavní postavou skinheadské scény, u které našel spojení s National Front (Národní fronta) a později s British Movement (Britské hnutí), které se stalo opravdovým středem jeho zájmu. V roce 1982 Donaldson opětovně skupinu Skrewdriver zakládá, tentokrát však hrají v duchu názorů již zmiňované ultrapravicové National Front. Ze Skrewdriveru se stává rasistická hudební skupina. Donaldson na koncertech otevřeně „hajluje“ a texty písní Skrewdriveru jsou rasistické. Ian

Stuart Donaldson a jeho skupina Skrewdriver se stává a dosud je symbolem všech ultrapravicových skinheads na celém světě. Skupina Skrewdriver sehrála velmi důležitou úlohu při vytváření charakteru a ideového profilu mladých ultrapravičáků. Její alba Hail the New Dawn (1984) či Blood Honour (1985) jsou dodnes jedněmi z nejposlouchanějších mezi ultrapravicovými skinheads i mladými neonacisty na celém světě. Hudba Skrewdriveru je rovněž stále poslouchána mladými lidmi a stále je ovlivňuje. Skupina končí svoji činnost po smrti lana Stuarda Donaldsona při autonehodě v roce 1993. Kromě Skrewdriveru se na rasistické hudební scéně prosadily především hudební skupiny Battlezone, Brutal Attack, Celtic Warrior, English Rose, Legion of St. Georgie, No Remorse či Squadron z Velké Británie, Agressive Force, Bound for Glory, Berserk z USA, Excessive Force, Rahowa či Vinland Warriors z Kanady, Fortress z Austrálie, Endstufe, Landser, Kraftschlang či Proiisenhead z Německa, ADL 122 a Gesta Bellica z Itálie, Division Viking, Midgard Soner či Svastika ze Švédska a další. Po pádu komunismu jsou v transnacionálním rámci významné i mnohé hudební skupiny ze střední a východní Evropy (včetně českých, o nichž však bude pojednáno v jiné části práce) – např. maďarská Valhala, polské Legion, Honour či Konkvista 88, slovenské Krátký proces, Justicia, DMS, Judenmord apod. Jak již bylo uvedeno, Skinheads se postupně rozšířili i mimo území Velké Británie do britských dominií, Spojených států amerických, zemí západní a později i východní Evropy (zvláště po pádu komunismu). V USA se pravicoví skinheads konstituovali na bázi newyorského punkového směru hardcore punk, přičemž uniformitu anglických skinů přebírali postupně a nikdy ne zcela dogmaticky. Do západního Německa přišla velká skinheadská vlna v letech 1980 – 1981, malé skupinky skinheads se však údajně objevovaly již dříve především v okolí britských kasáren. Průkopníkem skinheadské hudby s rasistickými texty se v SRN stala skupina Bohse Onkelz (vznikla v punkovém prostředí v roce 1979), která se však později od skinheads a pravicového extremismu distancovala. Zázemí skinheadské subkultury poskytovala i původně punková nahrávací a distribuční německá firma Rock – o – Rama. V Německu se velká část skinheads přiklonila k neonacismu, avšak tradiční neonacisté na jejich primitivní agresivitu a alkoholismus nahlíželi s opovržením. Teprve postupně se podařilo německé ultrapravicoví využívat skinheadský potenciál. Skinheads stáli i za masovou vlnou rasistického násilí v SRN v devadesátých letech po sjednocení. Jak již bylo zmíněno, silné kořeny skinheads zapustili i ve Skandinávii, v jižní Evropě jsou přítomni zvláště v Itálii a ve Španělsku, slabší je jejich základna ve Francii, přesto stále existuje. Jak jsem již uvedl v kapitole 2.1., na scénu přichází tzv. White power music – hudba bílé síly. Ta se brzy odpoutala od Oi stylu, který skinheadské kapely produkovaly do poloviny devadesátých let, a hudebně začala spíše přebírat metalové a další tvrdé rockové prvky. V devadesátých letech se objevuje i white power techno – music (např. DJ Adolf v tomto stylu hudebně upravuje proslavy Adolfa Hitlera). V USA existuje white power country. V Evropě i USA působí i folkoví hudebníci s nacionalistickými pro-skinheadskými texty. Do white power music patří i national socialist

blaf metal a část pegan metalu. Jak již bylo uvedeno, hudebních stylů white power music je velké množství a rozhodující pro něj jsou rasisticky a nacisticky orientované texty.

Rasističtí a nacionálně socialističtí skinheads se ve většině zemí zapojují do činnosti tamních tradičních ultrapravicových politických stran a zájmových skupin, kde dochází ke kultivaci a výraznější politizaci jejich jednání, případně začnou připravovat či realizovat promyšlenou násilnou činnost v militantních a teroristických organizacích. V posledních letech je zaznamenávána snaha těchto ultrapravicových skupin, aby na ně nebylo ze strany řadových občanů pohlíženo jako na hloupé rváče, kteří se jen perou a nemyslí. V posledním desetiletí je rovněž patrný trend, kdy se i v militantní ultrapravicové mládeži postupně oslabuje vazba na skinheadskou identitu, a to jak již bylo uvedeno, s ohledem na špatnou image skinheads ve veřejnosti i v rámci ultrapravice. Zmíněný trend se projevuje i v textech ultrapravicových hudebních skupin, kdy je opouštěno „opěvování“ skinheadského života zcela ve prospěch „vznešených“ nacistických či mytologických témat. Rozvolňování skinheadské subkultury však neznamená, že by nějak výrazně poklesl počet rasisticky a násilnicky orientovaných mladých jedinců, ovlivňovaných jednoduchou rasistickou hudbou, kterou produkuje skinheadská hudební skupiny.

Vzhledem ke skutečnosti, že rasistické hudební skupiny, jakož i celá subkultura skinheadas používají jak ve stylu oblékání, tak v textech svých písní, symboliku, věnoval jsem část této kapitoly úloze symbolů v extremistických hnutích. Extremistická hnutí používají symboly buď otevřeně – jedná se o všeobecně známé znaky např. fašistického Německa, tedy otevřeně signalizují k jakému názoru se hlásí, nebo používají skrytou symboliku např. číselné kombinace, aby tak unikla postihu ze strany státních orgánů např. za propagaci hnutí omezující práva a svobody člověka tzv. zástupné symboly.

Symbol je podle Ottova naučného slovníku „umlouvené slovo neb obvyklé znamení čili značka pro nějaký předmět“.

Symbolika barev

Bílá barva – obecně symbol jistoty, čistoty a nevinnosti. V případě hnutí skinheads je tato barva spojována s čistotou rasy a národa. Použití např. bílých tkaniček do těžkých bot značí, že prioritou pro dotyčného je boj za čistotu rasy.

Červená barva – symbol ohně, krve a revoluce. Pro skinheady je symbolem pokrevního svazku a např. červené tkanice v botách značí, že dotyčný je ochoten pro hnutí i prolít krev.

Černá barva – symbol smrti, ale také odhodlání. Pro hnutí skinheads symbolizuje nenávist proti lidem s odlišnou barvou pleti a proti těm kteří „przní čistou rasu“ a předurčuje jejich záhubu.

Symbolika čísel

Kombinace pořadí čísel v abecedě vytváří jakési kryptogramy, které většinou vyjadřují nacistická hesla, nebo iniciály fašistických pohlavárů.

14 Tato číslovka vyjadřuje 14 slov v anglické větě „We must secure the existence of our people and a futur efor white children“. V českém překladu se jedná o 10 slovní větu, takže může byt využita i tato číslovka. Překlad zní „My musíme chránit existenci našich lidí a budoucnost bílých dětí“ . Jedná se o výrok Američana Davida Lana, který za něho byl v roce 1985 odsouzen.

18 Jedná se o první a osmé písmeno abecedy, tedy písmeno „A“ a „H“ což je kryptogram iniciál jména Adolf Hitler.

88 Tato číselná kombinace opět podle pořadí čísel v abecedě vyjadřuje nacistický pozdrav „Heil Hitler“.

Runová symbolika

Ve většině případů se používají runové symboly užívané fašistickým Německém a zejména jeho nechvalně známými jednotkami SS.

Hakenkreuz - hákový kříž – též označovaný jako „svastika“ – pohanský germánský znak boha hromu Thora.

Sonnenrand – svastika slunečního kola – rovněž se stal symbolem nacismu

Sig –Rune – runa vítězství – kombinace dvou těchto run je symbolem jednotek SS, jednu tuto runu měly ve znaku oddíly Hitlerjugend.

Wolfsangel – tzv. „vlčí hák“ – tato runa je v různých variantách častým symbolem používaným příznivci extremistických hnutí

Keltský kříž – v současné době nejčastěji používaný runový symbol příznivců hnutí skinheads.

Symbolika křížů

Znamení kříže lze považovat za nejstarší symbol v dějinách lidstva. Obecně vyjadřuje čtyři směry prostoru a čtyři základní živly : zemi, vzduch, vodu a oheň, které se vzájemně střetávají v jednom bodě.

Toulouský kříž – symbol používaný fašisty kteří se hlásí ke Španělsku.

Perličkový kříž, Jeruzalémský kříž – symbol rakouských fašistů.

Dvojitý kříž – byl využíván jako symbol zbraní SS – používán skinheady v severních Čechách a na severní Moravě.

Burgundský kříž – symbol belgických, španělských a francouzských fašistů – používán skinheady v Praze, Plzni a Liberci.

Dále pak samozřejmě již výše zmiňovaný Hákový a Keltský kříž, který je používán jako zástupný symbol za kříž hákový.

Personifikovaná a verbální symbolika

Mezi příznivci extremistických uskupení jsou vyzdvihováni jako symboly hnutí především Rudolf Hess, Adolf Hitler, Benito Musolini a již výše zmiňovaný Ian Stuart Donaldson. Dále jsou používány mytické

postavy bohů, a to nejčastěji boha Odina a Thora v různých provedeních. Mimo již zmiňované symboly používají příznivci hnutí skinheads i řadu hesel a zkratek, která jsou hojně využívána v textech písní a popěvků. Tato hesla jsou překládána velmi volně, proto význam hesel nemusí být přesný tak, jak ho chápou příznivci extremistických hnutí. Pro ukázkou uvedu několik takových hesel.

Sieg Heil – „Vítězství zdar“ – stranický pozdrav, nebo také bojové heslo.

Am ende steht der sieg – „Na konci je vítězství“

Meine ehre heisst treue – „Mou ctí je věrnost“ – heslo důstojníků jednotek SS.

Ein volk, ein reich, ein fuhrer – „Jeden národ, jedna říše, jeden vůdce“.

Blut und ehre – v anglické verzi Blood and Honour – „Krev a čest“

Mehr sein als scheinen – „Buď víc, než se zdáš“

White race – our pride – „Bílá rasa – naše hrdost“

White pover – „Bílá síla“

Rahowa – „Racial holly war – „Svatá rasová válka“

Dále je využívána tzv. Emblémová symbolika, což jsou převážně znaky nacistických divizí SS.

V tomto přehledu jsem uvedl pouze nejčastěji používanou symboliku, kterou příznivci extremistických hnutí využívají. Domnívám se, že ke správnému pochopení některých rasistických textů je znalost této symboliky nezbytná.

3.2 Vývoj v České republice

Na území České republiky se první příslušníci skinheadské subkultury objevily počátkem druhé poloviny osmdesátých let. V České republice byl rasistický a nacionalistický prvek v tomto období spojen s punkem. Z punku vzešla většina zakládajících členů české skinheadské scény. Možnost realizovat a odůvodnit si násilí proti Rómům a zahraničním studentům s jinou barvou pleti a současně vyjádřit svůj nesouhlas se stávajícím režimem vedla jedince sympatizující s hnutím skinheads k založení české odnože tohoto hnutí. Hnutí bylo v naší republice založeno především na rasistických předsudcích. Stabilní skupiny skinheadů vznikly v Praze, Liberci, v severních Čechách, Plzni, Brně a v Novém Městě na Moravě. Do roku 1989 existovalo na našem území zhruba kolem sta skinů, hlásících se především k českému nacionalismu. Tyto skupiny však nebyly tzv. sjednoceny. K jejich stmelení, tak jako jinde ve světě, přispěly hudební skupiny hrající právě hudbu s texty, které chtěli tito lidé slyšet.

V polovině osmdesátých let vznikla v Liberci skupina Oi Oi Hubert Macháně. Tato skupina působila na punkové scéně. Její hudební produkce však neměla jednoznačné vazby na hnutí skinheads. Hrála písně s texty, které byly a jsou mezi příznivci extremistických hnutí dodnes populární a i v současné době jsou na koncertech slyšet. Jedná se o skladby „Bílej rajón“ a „Práskni negra do hlavy“. Po hudební stránce však tyto skladby nebyly co se týče kvality na patřičné úrovni. V roce 1989 vzniká v Praze první skutečně česká skinheadská skupina Orlík. Název je odvozen podle názvu vinárny, kde se její zakládající členové Daniel Landa – zpěv, David Matásek – kytara, Jakub Maleček – baskytara, Martin Limburský – bicí a další příznivci hnutí skinheads scházeli. Vůdčími osobnostmi celé kapely byli Daniel Landa a David Matásek. Ti přišli do hudební formace F.A.S. (Fetal Alcohol Syndrome) a změnili ji na skinheadskou kapelu. Zvláštností založení skinheadské subkultury v české republice bylo to, že zde měli silné zastoupení a vůdčí úlohu studenti a intelektuálové, na rozdíl od jiných zemí, kde vůdčí úlohu hráli příslušníci především dělnických profesí.

Ve svých textech se Orlík zaměřil mimo jiné na vyzdvihování češství („jsi Čech, Čech, Čech, tak si toho važ“), na nepřiliš skrývaný rasismus („Bílá liga“), (Ó maročan – na nápěv tehdejšího hitu slovenské popové skupiny Vidiek), kritizoval komunistickou cenzuru („....to oi musí pryč chlapci, ven, zakázaný kousky ty hrajem nejraděj, soudružka cenzura je mocnej čaroděj, popletený housky, těch je ale víc, soudružka je koupí a neřekne nic“), útočil proti punkerům, kteří ale zpočátku chodili na jejich koncerty („bomber, holou hlavu v Orlíku je vidíš každém den, žádněj pankáč po desátý večer nesmí sem“), vyjadřoval své problémy s láskou („.... Možná že jim vadilo, že si pořád jenom broukám to svý oi, oi, oi!“), zval nové příznivce („přiď taky mezi kluky, co nemaj žádný vlasy a jsou velkou oporou tý naší český rasy“) a de facto konstituoval kališnický směr české ultrapravice opěvováním husitských bojů proti křižákům. Před pádem komunistického režimu byl však Orlík často brán spíše jako kuriozita, hojně

jej poslouchali i punkeři. Vystupoval i s některými alternativními skupinami. Vytvořil však důležitý základ pro počáteční ideové i hudební vybavení skinhedaské subkultury.

Tato subkultura dostala v roce 1990 výrazný impuls vydáním první desky Orlíku (již předtím se dvě její písně objevily na kompilaci Punk and Oi) „Miloš Frýba for president“ u firmy Monitor. Prodal se jí desetitisíce kusů, i když ji samozřejmě nekupovali jen skinheadi. Stala se mimořádně populární u velké části tehdy dospívající mládeže a některé písně z ní v podstatě zlidověly (Býlí jezdec, Pivečko, Zahrádka, Viktoria Žižkov apod.).¹³ Skupina Orlík vydává ještě jedno album a to pod názvem „Demise“ v roce 1991. Album obsahuje 16 skladeb na rozdíl od prvního, které obsahovalo 19 písní. V tomto roce Orlík končí svoji činnost. Za skutečnou osobnost v hnutí je do dnešní doby považován zpěvák skupiny Orlík Daniel Landa, který se vydal na sólovou dráhu. Je nesmírně populární jak mezi příznivci hnutí skinheads, tak mezi současnou mládeží. Jeho koncerty jsou na velmi solidní úrovni jak po stránce choreografie, textů, tak i hudby. Zhudebnění písní populárního písničkáře Karla Kryla vyneslo Daniela Landu do čela hudebních hitparád v České republice. Mezi současnými českými skinheady, ale i mezi mládeží se proslýchá, že kdyby se Landa postavil do čela hnutí, budou ho následovat nejen skinheadi, ale i značný počet ostatní mládeže, pociťující ve sjednocující se Evropě ztrátu identity a národní samostatnosti. Na jeho koncertech zněly výkřiky typu „Dane, stojíme za tebou, Dane věříme ti“. Tyto skutečnosti mě utvrzují již ve výše uvedené úvaze. Samotný Daniel Landa se však snaží distancovat od veškerých nařknutí z toho, že by byl skinhead nebo že by hnutí podporoval. Pracovníci pořadatelské služby na jeho koncertech důsledně dbají na to, aby zde nedocházelo k propagaci fašismu a v tomto rovněž spolupracují s bezpečnostními složkami státu. Domnívám se, že Landa je v současné době největším zjevem na hudební scéně, kterou poslouchají mimo mládeže i příznivci hnutí skinheads. Proto se budu jeho osobě v další části práce věnovat podrobněji.

Daniel Landa se narodil 4. 11. 1968. Je ženatý a má jedno dítě. Vystudoval pražskou konzervatoř, hudebně dramatický obor. Účinkoval v několika filmech, a to ve filmu „Proč?“ a v „Černých baronech“, dále v několika divadelních hrách např. „O myších a lidech“. Jinak se herectví nevěnoval. Je znám především svou hudební tvorbou, která čítá několik hudebních alb. Landa na svých deskách nejen zpívá, ale je i autorem hudby a textů. Je autorem úspěšného muzikálu „Krysař“, který režírovala jeho žena Miriam Müller. Píše i filmové scénáře např. televizní inscenace „Zvláštní schopnosti“. Skládá hudbu pro televizní filmy a inscenace i pro divadelní hry. Z mnoha lze uvést např. „Gambit“, „Chytil vítr“, z divadelních her např. „Mackbeth“. Je úspěšným a uznávaným automobilovým závodníkem. Hlásí se ke katolické víře. V roce 2004 pořádá v kostele koncert, na kterém zpívá řadu upravených písní od

¹³ MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. 1. vyd. Brno: Barrister & Principal a Centrum strateg. studií, 2003. Kapitola 16, Ultrapravicové subkultury, str. 412, 413

Karla Kryla. Koncert je přenášán televizí a setkává se se značným úspěchem zejména u mladé generace. Koncertuje rovněž v nápravných zařízeních a je známým odpůrcem drog. Na hudební scéně se objevil v roce 1990 s výše již zmiňovanou skupinou „Orlík“, ve které hrál a spolu s Davidem Matáskem pro ni skládal hudbu a texty. Jak již bylo výše zmiňováno, skupina „Orlík“ získala značnou popularitu hlavně u mládeže. Tím, že „Orlík“ podporoval hnutí skinheads, dospělo hnutí rozmachu a přílivu nových členů. Skupina se později od hnutí distancovala. Po rozpadu skupiny Landa pokračuje ve své hudební dráze sólově. V roce 1993 vydává první sólové album pod názvem „Valčík“, na kterém je 11 skladeb. Rovněž toto album bylo mezi posluchači velmi kladně přijato. Zároveň ukázalo, že je Landa výborným hudebníkem. Písničky z tohoto alba jako „Jó ulice“, nebo „Chlapeček z periferie“, jsou dnes již mezi mládeží zdomácnělými skladbami. Landa je rovněž považován za vlastence a v tomto duchu je na desce skladba pod názvem „Kdož jste boží bojovníci“ a dále jsou zde zhudebněny legendy a pověsti, jako např. píseň pod názvem „Vlkodlakům“. V roce 1995 spatřuje světlo světa další sólové album pod názvem „Chcípily dobrý víly“, které obsahuje 10 skladeb. Album je opět velmi úspěšné a písně jako např. „Motýlek“, nebo „Holky a mašiny“ mezi posluchači zdomácnějí. V textech se opět projevuje Landovo vlastenectví, zejména pak v textu písně „Tradice“. Zde si Landa stěžuje, že český národ je netečný, zapomíná na národní symboly, hrdost a na lidi, kteří zmíněným hodnotám obětovali svůj život. V roce 1995 se Landa objevuje v titulní úloze muzikálu Karla Svobody. Z muzikálu později odchází z důvodu zranění z autonehody. V roce 1996 se sám objevuje jako autor muzikálu „Krysař“, který se opět stává velmi navštěvovaným a úspěšným. Tento muzikál je uváděn s úspěchem i na Slovensku. V roce 2002 je opětovně uváděn v Praze v novém nastudování. V roce 2003 vzniká na motivy muzikálu soundtrack k filmu. Jedná se o volně natočenou literární předlohu, jejímž základem je výběr Landových písní z několika desek. V roce 1996 přichází další album, které však není jeho vlastní, ale spolupracují na něm renomovaná dvojice Petr Hapka a Michal Horáček. Na tomto albu rovněž účinkují přední zpěváci naší hudební scény, jako např. Michal Kocáb nebo Lucie Bílá. V roce 1997 se na scéně objevuje třetí Landova deska pod názvem „Pozdrav z fronty“. Tématem alba je válka. Landa ve skladbách popisuje pocity vojáků a obyčejných lidí, které nějakým způsobem válka zasáhla. V roce 1998 vzniká další album pod názvem „Smrtihlav“. Landa zde účinkuje pouze ve dvou skladbách, jinak je zastoupen jako výhradní textař, skladatel a producent desky. Skladby jsou tvořeny na téma tzv. civilizačních chorob, jako jsou drogy, gamblerství a bezdomovci. Deska není pro tvorbu Daniela Landy typická a vybočuje z řady již vydaných alb. V roce 1999 přichází na pulty obchodů další řadové album pod názvem „Konec“. Jsou na něm rockové písničky, ale své místo zde mají i pomalé skladby. Je použito více studiových efektů. Texty pojednávají převážně o společenských tématech, jako například promarněný život, již zmiňované zapomínání českého národa na prožité hrůzy apod. V roce 2000 vychází DVD s výběrem jeho písní. Na DVD jsou rovněž 3 nové skladby. V roce 2002 Landa opět

sestavuje hudební formaci a nahrává desku 9 mm argumentů, která je svým stylem návratem k počátkům sólové dráhy zpěváka. Landa se stává nejprodávanějším interpretem na českém trhu v kategorii zpěvák. V roce 2003 uspořádal koncertní turné s názvem „Vltava Tour“, které se opět setkává s obrovským zájmem diváků a koncerty jsou vždy vyprodané. Cover verze písně Karla Kryla „Morituri te salutant“ se vyhupuje do čela českých hudebních soutěží. Po tomto turné v dalších letech Landa pořádá samostatné koncerty, které nejsou tak časté, ale vždy posluchačsky velmi úspěšné. Domnívám se, že i když se Daniel Landa od extremistických hnutí tvrdě distancuje, moje zkušenosti hovoří o tom, že je mezi příznivci hnutí skinheads stále uznáván jako velká osobnost. O oblíbenosti jeho písni svědčí též skutečnost, že na Zlínské skinheadské scéně vystupuje již zmiňovaná skupina „Orlík revival“. Z dalších současných českých hudebních skupin hrajících hudbu, kterou poslouchají příznivci hnutí skinheads, lze uvést především opavskou skupinu „Adler“, Česko Budějovické „Imperium“ a brněnský Randal Gruppe. Dále pak lze zmínit skupiny „Ragnarok“, „Konflikt 88“ a zaniklou brněnskou skupinu „Beowulf“. Ze Slovenska na naši hudební scéně často účinkuje skupina „Patriot“. Současným trendem naší extremistické hudební scény je zvaní na koncerty do naší republiky tzv. „kultovní kapely“ ze zahraničí a to především z Německa a Spojených států amerických.

Česká skinheadská hudební scéna začíná po roce 1989 díky represivní práci státních orgánů více konspirovat. V prodeji byla kromě desek hudební skupiny „Orlík“, ještě nahrávka formace „Bráník“. Tato skupina však byla později za své texty pravomocně odsouzena. Dále pak byla možnost setkat se s nahrávkou skupiny „Valašská liga“. Jednalo se o skladbu „Valmez uber aless“, a rovněž s nahrávkou „Skins songs 1“, což byla vlastně nahrávka živého koncertu v Bzenci z roku 1991, kde účinkovaly skinheadské kapely. Skupiny hrající hudbu pro extremistická hnutí se po této době začínají přiklánět k intelektuálně propracovanějším textům, namísto klasických jednoduchých ultrapravicových textů. Oblíbenými tématy jsou písně o známých osobách skinheadského a fašistického hnutí a o organizacích z historie ultrapravice (Hitler, Hess, Ku – Klux – Klan). Oblíbenými náměty textů písni je rovněž mytologie. Na hostování do ultrapravicových kapel jsou zváni schopní hudebníci z jiných skupin, kteří hrají jiný žánr muziky, např. metal. V devadesátých letech vznikaly a hrály po celém území České republiky hudební formace, které ovlivňovaly vývoj celého extremistického hnutí i myšlení části mladé generace. Jednalo se především o skupiny „Vlajka“, „Buldog“, „NDR“, „Valašská liga“, „Excalibur“. Skupiny „Vlajka“, „Buldog“ a „Excalibur“ se prosadily i na mezinárodní scéně. „Vlajka“ vznikla v roce 1990 a působila hlavně v Praze. Spolupracovala, a to velmi aktivně, s Národní obcí fašistickou, s Bohemia Hammer Skins a později i s Národním odporem Praha. Její nejznámější skladbou je píseň pod názvem „Zabijem všechny“. Tato kapela hraje ilegálně do dnešní doby na uzavřených koncertech, i když je prezentováno, že již zanikla. V roce 1991 vzniká hudební formace pod názvem „Buldog“. Nahrává celkem tři alba. V roce 1992 vydává první album „Patriot“, které je orientováno na dělnický

původ skinheads. Druhé nese název „Oheň a led“, které je textově orientováno na mytologii. Třetí album z roku 1997 je již silně neonacistické a nese název „Triumf“. Tato hudební formace je na ultrapravicové scéně považována za kontroverzní. Část subkultury ji vyzdvihuje jako nejlepší kapelu na ultrapravicové hudební scéně. Druhou částí je označována za ziskuchtivou skupinu, která cíle hnutí poškozují. Skupina Excalibur vzniká v roce 1994 v Trutnově, jako nástupce české rasistické skupiny „Diktátor“. Tato skupina patří k nejlepším v oblasti rasistického a neonacistického metalu. Prosadila se jak doma, tak v zahraničí. Na ultrapravicové hudební scéně působí mnoho hudebních skupin. Ty nejdůležitější jsem se snažil alespoň stručně charakterizovat. Hudební formace, hrající na ultrapravicové scéně, poměrně rychle vznikají a zanikají, takže některé z nich nejsou státními orgány vůbec zaregistrovány. Avšak ty, které získají mezi subkulturou určité jméno a postavení, fungují, i když s obměnou obsazení velmi dlouho a některé již přes 10 let. Pro lepší přehled o ultrapravicových hudebních skupinách na území české republiky, zařazuji tři přehledné tabulky s názvem kapely, místem původu, nahrávkami a dobou působení. Doba působení však není směrodatná, neboť většina těchto uvedených hudebních formací působí na ultrapravicové scéně ilegálně dál.

Ultrapracvicové skinheadské skupiny v ČR – tabulka 1¹⁴

Název	Místo původu	Doba působení	Nahrávky	Pozn.
Adler	Ostrava	2001-2003	?	
Agrese 95	Hodonín	1995-2002	Povstaň, 1996. Nová generace, 1999? Hard Reality, 2001?	Dříve Legie nenávisti
Apartheid	Plzeň	1996	Svatá válka, 1998	
Attack	Praha	1997-2000?	Kill Your Fear, 1997? We must?	Vilda z Vlajky
Battalion	Brno	1997?	?	Bývalá Zášť 88
Blizzard	?	2001-2003	?	
Blutorden	Ostrava	2001-2003	?	
Beowulf	Brno	1999-2003	- Win or Die, 1999 - Anthems of the war, 2000 - Hranice slávy, 2001	1 exčlen Zášť 88
Bráník	Praha	1990-1991	- Bráník Power, Monitor,	
Buldok	Nové Město na Moravě	1991-2000?	- Patriot (demo), 1992 - Oheň a led, ?, 1994 - Screwface, Pitbull Records 1996, - Triumf, Gladius Records, 1997 - Creed of Iron, Highland Records, 1998 - Blood & Soil, 1999	Po ukončení Založení Wolfheart
Comma-ndo	?	?	?	
Conflict 88	Plzeň	1996?-2003	- Braň se, BHDB, 1996 - Vrat' se k nám, Nordic heroes promotion, 1998	
Diktátor	Trutnov, Hronov	1990-1994	Stále vpřed, demo	2 členové za- ložili Excalibur
Division 88	Pardubice	1996?-1999?	Cena pravdy, Skin and Roll Records, 1998	
Bráník	Praha	1990-1991	- Bráník Power, Monitor, 1992	
Excalibur	Trutnov	1994-2001	- Apokalypsa - Auri sacra fames, - Warriors records 1997 - Thursiaz, Movement Recoeds 1999 - The Water, the Soil & the Sand, Movement Records,	2 zakládající členové přišli z Diktátora

¹⁴ MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. 1.vyd. Brno: Barister & Principal a Centrum strateg. studií,

Ultrapracovité skinheadské skupiny v ČR – tabulka 2 ¹⁵

Název	Místo původu	Doba působení	Nahrávky	Pozn.
Glock 22	Praha	?	?	
Hlas krve	Karlovy Vary	1994-2003	-Nenávist v nás, demo 1998 -Bojujeme slovem i mečem? -Válečný den, 1999 -Fight in Bohemia, 2001	Stíhání P ČR
Imperium	České Budějovice	1996-1998?	?	
I.P.B.	Mladá Boleslav	1993?	?	
Invaze Oil!	Chrudim	1993?-1995?	?	
Jen žádnou paniku	Praha	1990,-1992?	?	Ženská skupina
Karlova univerzita	Praha	1992?	?	
Karpatští vlci	?	1992?-2003?	?	
Keltský štít	?	2000?-2003?	?	
Legie nenávisti	Hodonín	1993	Demo MC	Od r. 1995 pod názvem Agrese 95
Moravská jednota	Brno	1993-1994?		Příchod členů z N.D.R.
My – lai	Praha	1990-1993	Demo MC	
Nadoraz	Praha	1996-1998?	Hledám odpověď, demo	Dva členové Vlajky, baladické písně
N.D.R. (Nacionálně Dutá rána)	Brno	1992-1993		Přechod členů do Moravské jednoty
Nord	Teplice	1996?-1999?	-Nord, Nordic heroes production 1998	Hrála v prostorách bývalých bunkrů, na kazetách měla znak SS divize Nord
Odal	Praha	1992?	?	
Odin	?	1991?	?	
Oi Oi Band Huberta Macháně	Liberec	1984-2003	Demo 1984 Zazdili nám WC, 1990	V letech 1991-2000 přerušena činnost
Order	?	2000-2003	?	
Orlík	Praha	1988-1991	-Orlík, demo 1989 -Miloš Frýba for President, Monitor, 1991 -Demise, Monitor, 1991	
Ortel	Děčín	1997-2001?		
Odplata				
Panzerfaust		1999-2003?	?	
Parabellum	Plzeň	1998?-2003?	Mjöllnir, Conqueror records, 2000	

2003. Kapitola 16, Ultrapracovité subkultury, s. 403 – 460

¹⁵ MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. 1. vyd. Brno: Barister & Principal a Centrum strateg studií,

Ultrapracovné skinheadské skupiny v ČR – tabulka 3 ¹⁶

Název	Místo původu	Dobpůsobení	Nahrávky	Pozn.
Patriot, Pivní puč	Ostrava	1991-1993	?	
Prinz Eugen	Liberec	1992?-1994?	?	Přechod členů do Reichenbegu
Pure impact	?	?	?	
Ragnarök	Plzeň, Klatovy	1998-2003?	Zvítězíme, 2000	
Region B	Broumov	1996-1998	Protest, demo	Oil Skupina
Reichenberg	Liberec	1995-1997?	-Bez iluzí 1991-1996, demo1996 -Nesmrtelná víra, demo 1997?	Na demu jsou i starší písně libereckých WP skupin; doprovází dívčí pěvecký sbor Sudeťáček.
Revolta	Zlín	2001-2003	?	Vystupuje i pro širokou veřejnost
Revolvers	Praha	1996-1998?		Projekt jedno člena Vlajky
S.A.D.	?		Proti všem	
S.P.S (snížená pracovní schopnost)	Praha?	?		Oil!
Thodtverdthur	Nové Město na Moravě	1998-2003?	Killed by the Might of Nordic Wrath	Hrají zde členové Buldoku
Úder	Plzeň	1995?-1996?	Nezapomenem, demo	
Under the Runes	Trutnov?	2001-2003	Born like the wind	Projekt Excalibru
Útok	Praha	1993-1998?	Poslední boj (1993-1997), Victory records, 1997	
Valašská liga	Valašské meziříčí	1990-1994	Valmez über alles, Kartáč records 1992	Někteří bývalí členové punk skupiny Smrt mladého sebevraha
Vlajka	Praha	1990-2001?	-Skin and roll, 1 1995 -Slovanská hráz, Vlajka records, 1995 - Hej, bratře, 1996? - Made in Prague, 1997 -Kill komunist for your Mother, 1999	
Vzor 60	Brno	1989?		Oil?
Werwolf	Praha	1991-1992?	?	
Wolfheart	Nové Město na Moravě	2001-?		Bývalí členové Buldoku
Zášť 88	Brno	1993-1996?	Cesta životem, Warrior's records, 1995	

2003. Kapitola 16, Ultrapracovné subkultury, s. 403 – 460.

¹⁶ MAREŠ, M. *Pracovný extremismus a radikalismus v ČR*. 1. vyd. Brno: Barrister & Principal a Centrum strateg. studií, 2003. Kapitola 16, Ultrapracovné subkultury, str. 412, 413

3.3 Dílčí závěr

V závěru této kapitoly bych se věnoval především vývoji na české ultrapravicové scéně, neboť se domnívám, že ta je pro vliv rasistické hudby na naši mládež nejdůležitější. Vznik zahraniční ultrapravicové hudební scény je jednoznačně definován Ianem Stuartem Donaldsonem a jeho skupinou Skrewdriver. Sami čeští skinheadi uvedli, že prvopočátkem u všech začínajících skins se stala především hudba skupiny Orlík, kterou označují jako kultovní. Vzhledem k tomu, že někteří členové Orlíku byli aktivní na oficiální kulturní scéně (Landa, Matásek), začali po prvních mediálních tlacích měnit tvorbu a přestali být radikální. Vzhledem k tomu, že v hnutí neustále sílily pravicové tendence, se kterými byl Orlík spojován, byla další činnost skupiny ukončena a Orlík byl rozpuštěn.

Další představitelé hudební scény se už tolik nebáli o své osobní postavení a nastoupila druhá generace prezentovaná tvrdším stylem hudby i projevu. Nejvýznamnějším představitelem této éry byla skupina Braník. V hudbě této skupiny byl patrný vzrůstající pravicový proud, způsobený také vlivem zahraniční skinheadské scény. Podle skinheads zakončila činnost skupiny policejní represe vyvolaná zejména aktivitou protifašistických spolků a anarchistických organizací. Základy pro hnutí však již byly položeny a masové rozšíření nahrávek v té době pomocí legální sítě umožnilo rozšíření myšlenky skinheads mezi mládež.

To dokumentuje nezávislý vznik mnoha dalších hudebních skupin, které už působí fakticky v ilegalitě. Takže spolu se vzrůstajícím počtem skinheads se rozvíjí a z kvalitňuje i hudební scéna, která se stala základním šířitelem myšlenek hnutí. A právě v těchto kapelách, které vznikaly bezprostředně po Orlíku lze vysledovat nejen měnící, ale i radikalizující se celkový vývoj. A nejen to. Tyto kapely nejenže odrážely mínění a nálady uvnitř hnutí, ale mnohdy je i samy formovaly a přitvrzovaly. Svůj význam mělo i navazování kontaktů a přejímání vzorů ze zahraničí.

Spolu s touto vznikající hudební scénou se počaly formovat i první ideové základy hnutí. Pochopitelně došlo i na násilí proti ideovým protivníkům, především anarchistům a zejména proti cikánské menšině, která v našich podmínkách dokonale nahrazuje prvotního nepřítele skinheads – „barevné přistěhovalce a jim podobné příživníky“.¹⁷

¹⁷ AUTOR NEUVEDEN. White Front. Aryan publication 1998

4. Analýza textů skladeb ultrapravicových hudebních skupin

4.1 Význam textů a hudby na myšlení člověka

Když vám někdo pustí píseň bez textu např. o narození dítěte, nanejvýš odušíte z melodie a tóniny, že se jedná o něco radostného. Přidáme-li k tomu text, jemuž na základě našich znalostí budeme rozumět, náš mozek ihned vše pořádně rozpracuje: O čem ta píseň je, jak se nám líbí slova, hodí-li se k melodii apod. Text dává písni další rozměr – posouvá ji do roviny našeho rozumu. S texty písni je to v podstatě stejné jako s knihami. Někdo má rád beletrii, další literaturu faktu apod. Záleží na individuálním vkusu a nastavení člověka (někdo potřebuje slyšet písničky o životě, dalšímu hodně dává, když v textu slyší například osmkrát výkřik „jsi Čech, Čech, tak si toho važ“). Psychologové z lowské státní univerzity vypracovali zprávu týkající se násilí v textech písni. Tvrdí, že texty obsahující násilí ovlivňují naše myšlenky a emoce, jež se jejich poslechem stávají agresivnější. K tomuto závěru dospěli poté, co se smýšlení pěti set testovaných vysokoškoláků měnilo výhradně podle textu skladeb. Styl, rychlost a melodie neměly podle vědců na testy agresivity žádný vliv.¹⁸

Z výše uvedeného vyplývá, že není jedno, co posloucháme, ale že texty jsou důležitější, než samotná melodie. Je patrné, že na tomto principu jsou založeny hudební produkce ultrapravicových skupin. Cílovou skupinou obyvatel, kterou má tvorba ultrapravicových kapel ovlivnit, jsou zejména mladí lidé, většinou občansky ještě nezpůsobilí a sociálně a politicky nedospělí, a to někdy i ve věku nad osmnáct let. U většiny starší populace vyvolávají tyto a podobné písni, stejně jako primitivní ozvučení, spíše nepříjemné pocity, jejichž příčinou je hlučný primitivismus a nedostatečná hudební kultura.

4.2 Zaměření textů ultrapravicových hudebních skupin význam jejich hudebních vystoupení.

„Česká písňová tvorba nikdy nepoznala tak brutální slovník a nevybízela tak jednoznačně, otevřeně a bez metafor k zabíjení, jako skinheadské písni devadesátých let. Skinheadská hudební vystoupení jsou nejdokonalejší promyšlenou propagandou archaických a antidemokratických hodnot fašistického a nacistického typu mezi mladou generací, včetně cílů vyhlazovací rasové války a nacionální revoluce přímým řezem.“¹⁹

¹⁸ http://www.musicmix.cz/old/texty/txn_hudbavtext.htm ze dne 15.9.2005

¹⁹ Jan Rataj „Je pořád hezká ta naše písnička česká?“- Ze skinheadské politické voničky – Listy 2001, ročník XXI, číslo 1. Str. 11,12,13,14,15,16

Náplní textů ultrapravicových hudebních skupin jsou ve většině případů následující myšlenky, které mají působit zejména na mladou generaci:

1. Propagace rasové války (Rahowa), převratu, nastolení totalitního režimu. Mladý člověk je získáván pro jakýsi vznešený cíl a je v něm probouzena národní hrdost.

Ukázka z textu:

„Zmateně bloudíš ulicemi, nepoznááš svoji vlast, je celá pošpiněná od podřadnejch ras. Jak to teď vysvětlíš svým dětem a budou se Tě ptát, proč ve stopách otce nešels bránit vlast. Výčitky svědomí potlačí v tobě strach, probouzí se a chceš bojovat! Koukej bratře můj, nejsi sám, je nás víc, za národem hrdě stůj, teď přišel čas rozpoutat boj poslední, náš prapor bude znovu vlát.“^{20??}

2. Opěvování a propagace představitelů fašismu a fašistických myšlenek vůbec. Mladému člověku je vštěpován kult hrdiny, který bojuje za správnou věc a jsou tímto rovněž jakýmsi způsobem ospravedlňovány zločiny spáchané fašisty za světové války. V textech nejsou opěvování pouze představitelů fašistického Německa, ale např. gen. Gajda, sv. Václav, Ian Stuart, řadoví příslušníci jednotek SS apod.

Ukázka z textu:

„Nikdy nechtěl národ v rukách cizinců, pak půl století trpěl v celách kolaborantů, věděl proč a za co musí těžce bojovat a my v jeho odkazu musíme pokračovat. Nenáviděl komunismus, proti němu bojoval, byl obětí humanistů – v našich srdcích žije dál! Rudolf Hess, Rudolf Hess – bojovník za bílou jednotu – svoboda pro celou Evropu, odešel opravdový typ árijského národa.....“²¹

3. Texty propagující charakterové, morální a tradicionalistické hodnoty. Mladý člověk má být veden k podřízení svých zájmů zájmu národnímu a kolektivu. To je obsaženo i v hesle používaném Národním odporem „Nic než národ“. Dále je přesvědčován o správnosti kázně, pořádku, bojového ducha a tvrdosti. V textech se rovněž projevuje postih za nedodržení výše uvedených zásad, a to ve formě vyloučení z kolektivu a následně i smrti.

Ukázka z textu:

„Horší než ta špína, já budu rád, až tě přikryje hlína, na tvým pohřbu se budeme smát! Oni tě nepustí a budeš rád, že s podmínkou vyvázneš, až někoho z nás potkáš, živ neodejdeš!“²²

^{20,21,22} Jan Rataj „Je pořád hezká ta naše písnička česká?“- Ze skinheadské politické voničky – Listy 2001, ročník XXI, číslo 1. Str. 11,12,13,14,15,16

4. Příslušníci ultrapravicových hnutí jsou elitou národa. Mladý člověk je přesvědčován, že pokud se stane příslušníkem subkultury, o své nadřazenosti nad ostatními mladými lidmi, kteří nesmýšlejí jako oni a nechali se strhnout komerční zábavou bez vyšších cílů.

Ukázka z textu:

„Vlast i národ nade vše, chceme zavést pevný řád, vyhnat židovské cizáky a azylantskej smrad. Na komunisty, anarchisty platí jenom bič, cikáni tu maj svý jistý a je jich tu čím dál víc. Českej národe zvedni hlavu, nenech se židem ovládat, nenech si od politiků na hlavu srát. My jsme elita národa, víme co je pro vlast dobré, my se budem bít do roztrhání za bílé lidi, za rasu a národ...“²³

5. V textech je opěvována osoba matky jako takové, nebo jako matka – rodná vlast. Mládež je přesvědčována o nutnosti obrany a to nejen proti případným válečným aktivitám jiných zemí, ale i před přistěhovalci a lidmi s jinou barvou pleti než bílou.

Ukázka textu:

„Za svoji zem život v boji položím pro tebe, mámo...“²⁴

6. V textech je dále propagován kult bílé rasově čisté dívky. Mladá generace je přesvědčována o nepřipustnosti mísení ras, o tom, že rovnost ras neexistuje a vše dobré pochází z bílé rasy.

Ukázka z textu:

„Čisté jsou myšlenky, bílé děti jejího rodu, hrdě brání svoji rasu, nikdy nepodlehne moru židobolševismu. Za bílá práva bojuje, arijská krev v ní koluje, je krásná jako polární zář, je pyšná na svou bílou tvář. Nenávidí podlidi, kteří chtějí špinit její krev, je jako hvězda jasná, co svítí mezi špínou měst.“²⁵

7. Ultrapravicové kapely ve svých textech rovněž propagují tradiční rodinu v árijské sestavě. Ženu prezentují jako tradiční ochránkyni rodinného krbu. Propagují populační růst, ovšem za výše uvedených podmínek, odmítají pornografii, feminismus a hlavně důsledně opovrhují a bojují proti homosexuálům a lesbičkám.

Ukázka z textu:

„Perverzní chtíč mezi stěnami záchodků. Ty miluješ jinak, to už jsem slyšel, oplzlé úsměvy v růžovém světle, krvavá zrůda homosexuál! Jako krysa slídíš ulicí, lákají tě dětské tváře. Ty

^{23,24,25} Jan Rataj „Je pořád hezká ta naše písnička česká?“- Ze skinheadské politické voničky – Listy 2001, ročník XXI, číslo 1. Str. 11,12,13,14,15,16

potřebuješ naše pochopení, ty demonstruješ za svá práva, ty bastarde, jednou se setkáme, nenávisť v číh, já jsem tvůj osud, nikdo neuslyší tvé volání, zemřeš tak uboze jak jsi žil.“²⁶

8. Mládež je v textech rovněž přesvědčována o tvrdém postihu kriminálních deliktů a o potřebě důsledného boje proti drogám. Ultrapravicová hnutí jednoznačně podporují a propagují znovuzavedení trestu smrti.

Ukázka z textu:

„Drogy jsou tvé řešení – zemři bez odpuštění. Jsi méně než zvíře, a to je pravda. Zemři budem se ti smát....“²⁷

9. V textech je rovněž propagován životní styl skinheadů. Především pití piva jako kultovního a národního nápoje hnutí.

Ukázka z textu:

“Hostinskéj rozjasni svou smutnou líc, přišli jsme sudy vypít, tak co chceš víc. Dneska se nebudem ani moc prát, vždyť jsme sem přišli zachlastat. To pivo plzeňský je pivo naše, to nám už máma dávala místo kaše. Česká země piva ráj, kamkoli přijdeš, český pivo znaj, český pivo znaj, český pivo znaj! Lidi jsou zbláznění vodkou a džinem, já jako správnej Čech se opiju pivem“.²⁸

10. V textech jsou propagovány i rvačky tzv. “Hooligans” – fotbalových výtržníků z řad skinheads, kteří navštěvují fotbalová utkání pouze za účelem vyvolání šarvátky mezi nimi a fanedy hostujícího celku, případně policií. Tato skupina v současné míře nejvíc ovlivňuje chování části mladé generace a tato se na ně nejvíce nabaluje, a to proto, že je jí v současné době nejvíce na veřejnosti vidět a ve sdělovacích prostředcích jsou její akce nejvíce medializovány, což je rovněž cílem hnutí, neboť zájem televize a tisku, jim přináší značnou popularitu mezi mládeží a zdarma a kvalitně hnutí propaguje.

Ukázka z textu:

„Fotbal je jen záminka, to snad každé ví, šarvátky a bojůvky – to je to hlavní“.²⁹

11. Skladby rovněž v návaznosti na fašismus a neonacismus opěvují pouliční boje subkultury.

^{26,27,28,29} Jan Rataj „Je pořád hezká ta naše písnička česká?“- Ze skinheadské politické voničky – Listy 2001, ročník XXI, číslo 1. Str. 11,12,13,14,15,16

Demonstrují jednotu hnutí a kamarádství mezi členy, což rovněž mnohým mladým lidem velmi imponuje.

Ukázka z textu:

„Naše boty se lesknou v paprscích slunce, sobotní ráno je stvořené pro boj. Ledový vánek nese vůni krve, jak vlci větříme svoji kořist, pouliční boj! Skinheads neustoupí, já vím, že můj kamarád mi vždy kryje záda, skinheads vládnou, jak vlci se vrhají na tupá ovčí stáda. Zdar anarchisto, první kopance a rány pěstí – porce i pro tvý kámoše. Byl to dlouhý den, přichází noc, vítězné písně, přátelská obětí. Pak jdeme do klubů pozvednout sklenice, navždy si zapamatuji tyhle chvíle! ... Skinheads, skinheads jde se rvát, nebude ke všemu zády stát, chce vyčistit tento stát.“³⁰

12. Z politických zásad, které texty propagují a které se tímto způsobem snaží rozšířit mezi mládež a širokou veřejnost lze uvést nekompromisní ultrapravicovství, nenávisť k levičákům, antikomunismus, antisemitismus, xenofobie a rasismus, který je na našem území prezentován především nenávisť proti Romům, kteří jsou nejčastějším objektem jak fyzických, tak verbálních útoků přívrženců ultrapravicové subkultury.

Ukázky z textů:

„Ve městech na ulicích zavládne nový řád, vyženeme židáky a bolševický smrad, rozdupeme to všechno svinstvo, co se staví proti nám! Nový řád! Nový řád! Nový řád! Nechme samet sametem, s komoušema zametem. Přestavba to nespraví, všichni jsou už zkažení, kdo to tady napraví, správnou cestu napoví? Oi, oi, je jediná cesta, která vede doprava....“³¹ „Probudte se, válečníci naší český země, sražte hvězdu šesticípou, co chce zářit na nebi. Probudte se, válečníci bílé Evropy, všude proudy krve nepřátelských Židů Zhroutila se vláda sionistů, záleží jen na nás, kdo nám bude vládnout. Sražte konečně na kolena ty židovský psy, ty židovský psy!“³² „Obsadili náměstí, kavárny a bary, teď se všichni dívíte komu jste Čechy dali. Nenechám se v noci od cikána podříznout. Neplatí nájemný, na záchody kašle, kdy už v týhle zemi chcípnou? Kdo je tady nechce, ať jde s námi dokola.... Tohle nikdo nevidí, že svou přítomností Cikán naše krásné Čechy haní.... Nejsou nikde doma, budou ronit slzy, narvat je do plynu a sbohem....“³³ „Každý den víc, přes hranice, už jich tu jsou tisíce... Cizinci, to není národ, cizinci žít tu nemají nárok, cizinci, to je naše země, cizinci, teď vás poženeme, Oi! Hned jak sem přijdou, mají volno od našich daní, musíme na

^{30,31,32,33} Jan Rataj „Je pořád hezká ta naše písnička česká?“- Ze skinheadské politické voničky – Listy 2001, ročník XXI, číslo 1. Str. 11,12,13,14,15,16

ně makat.... Cizinci k odchodu přišla doba, my jsme tady doma! Jakej negromil to tady všechno skazil tím, že těm zvířatům poskytl azyl.... Všichni tyhle azylanti berou slušnejm lidem práci, občanství naše by chtěli, vlastní národ zradili.... Ubytovny azylantů hoří, není čas se rozmýšlet, teď musíme rychle jednat, útok!....“³⁴

13. V textech se rovněž objevuje kritika současného systému parlamentní demokracie a politické praxe. Těmito texty je vedena snaha strhnout mladou generaci ke změně systému, který je dle ultrapravicových hnutí nefunkční a vede k zániku národa a státu.

Ukázka z textu:

„Rozhlédni se kolem sebe – není o co stát, korupce plná policie – prý má zločin potírat.Příliš mnoho politiků, příliš mnoho moci na náš malý stát, v nepřehledném zmatku, nebezpečné noci, bují úřednický aparát. O sobě tvrdí, že jsou vláda lidu, přitom jen svoje vlastní zájmy hájí. Chtějí být mocní, chtějí být slavní, pořád dokola omílají minulost, disidenti, topiči, že oni jsou ti praví, to je už pryč – čeká nás budoucnost, ale v ní místo pro ně není. Kdo plive do tváře národa, za to vás čeká tvrdý trest. Televizní noviny probraly nám hlavu...., krotitelé davů nemají žádnou čest, sami stojí vzadu.... Pěst, pěst, pěst ... Smrt pro vrahouny a úchylácký svině, ve věznicích se jenom válí a my na ně platíme, zločinecká mafie se justici směje, soudcové jsou nestranní a každý si prdel kreje. Dejte zákon do rukou těch, kdo ho mají mít, ti nenechají český národ v bahně svinstva hnit!Posuzuješ svět z oken limuzín, ochránče lidských práv.“³⁵

14. Objevují se rovněž texty, které odmítají globalizaci a sjednocování světa. Většina příznivců ultrapravicových hnutí je pro přísnou samostatnost svého státu.

Ukázka z textu:

Kapitalisté se válejí v penězích. Odporní otrokáři ovládají republiku. Globalizace past na idioty, globalizace past na idioty. Prodejní – politikové. Přihlouplí – utopisti. Klečí na kolenu před nestvůrnými finančníky. Odporní globalizátoři rozvracejí naše krásné národy, aby mohli prodávat bez omezení a měli více prachů.Jednotné myšlení taky nechci. OSN taky nechci. Svět ovládaný penězi taky nechci.... (text skupiny Insurrection).

^{34,35} Jan Rataj „Je pořád hezká ta naše písnička česká?“- Ze skinheadské politické voničky – Listy 2001, ročník XXI, číslo 1. Str. 11,12,13,14,15,16

15. Častá je rovněž mytologie v textech, ke které se v současné době uchyluje velké množství extremistických kapel. V těchto textech je rovněž propagováno násilí a omlouvá se zabíjení.

Ukázka z textu:

Ruku vzpínáš nad hlavou, snad prosíš bohy své. Válečný oheň v očích tvých, v tvém srdci myšlenka ožívá! Jsi zpět, jsi Berserkr, před tebou se sklání černý stín. Jsi zpět jsi Berserkr, oni cítí tvůj chladný dech . Čistý pohled se k nebi blíží, náš bůh ti napoví. Čas zvolna ubývá, teď musíš jít stále vpřed. Krvavý soud je nemine, máš vztek, nemáš strach. Ztratil jsi vše, ty budeš zabíjet, však budeš čistý, budeš bez viny (text skupiny Imperium)!

16. V textech se rovněž objevuje tzv. rozplývající se, nebo také obranný rasismus. V těchto textech se rovněž projevují xenofobní prvky.

Ukázka textu:

U stánků na levnou krásu šikmé oči smějí se času. Nad miskou rýže a Vietnam ve vzpomínkách. Prodávám svůj levný šat. Přístup blíže i slevu já dám. Adidas dávno čtyři pruhy má. Neumím česky, tak podnikám. Asijský tygr – bistro, stánek mám, jen kvalitní zboží nabízím, v zemi kde napalm nevoní.....(text skupiny Randall Gruppe).

17. Dále se velmi často objevují texty zaměřené proti homosexuálům, které zejména skinheadi považují za podřadné a kteří se často stávají cílem jejich útoků.

Ukázka textu:

Bolí tě zadek, nohy se třesou, sladký parfém se vytrácí. Políbíš cukrouše, opouštíš svět. Ten svět kam ženy nesmějí. Není to lehké být homosexuál. Tisíce stehů, jsi tak aktivní. Není to lehké být homosexuál. Každou noc a stále nejsi těhotný.....Svádíš ho pohledem, byl by fajn, je tak drsný, že vše bys mu dal. Však údery pěstí, drtí tvé ústa, kopance, krev, jeho láska tak bolí. Není to lehké být homosexuál. Tisíce stehů zdobí tvou tvář. Není to lehké být homosexuál. Tuhle noc tě dostal jeden z nás (text skupiny Randall Gruppe).

18. Velmi časté jsou texty zaměřené proti Rómům, jež jsou rovněž častým cílem extremistických útoků.

Ukázka z textu:

Vzali nám povoz a koně jsme snědli. Další dům vybydlen. Dežo zas v base nevině sedí, za čúro gadžovi do žeber. Dyk, dilina, digitálky. Dežo dostal doživotí. Dyk, dilina, digitálky, do Anglie, do Kanady (text skupiny Randall Gruppe).

19. Běžné jsou rovněž texty zaměřené proti církvi, s jejímiž názory extremistické hnutí nesouhlasí a obviňují je z manipulace s lidmi a poukazují na některé pochybení z řad církevních hodnostářů.

Ukázka z textu:

Nedělní mejdan, kostel už praská. Ovečky klečí, naslouchaj tobě. Slintáš nad biblí, morálku kážeš, perverzeně vyhlížíš další oběť. Nauč se milovat boha. Ministrant nasáklej spermatem. Nauč se milovat kněze, v sakristii i před oltářem (text skupiny Randall Gruppe).

20. Extremistické kapely ve svých textech rovněž vyzývají své členy k tomu, aby se nebáli páchat násilí v zájmu hnutí.

Ukázka textu:

Ty se bojíš , kurva a proč. Urazil tě, tak po něm skoč. Vrať mu tu ránu, ty že jsi rváč, něco ti řeknu, jsi pěkně sráč. Zařvi si Oi,Oi, držku mu rozbij. S takovým šmejdem nesmíš se srát, napal ho pěstí, k zemi ho dobij. Přišla ta chvíle, musíš se rvát (text skupiny Orlík).

21. V textech svých písní extremistické skupiny rovněž oslavují své hnutí.

Ukázka z textu:

Chodí taky do hospody, hrozně rádi pijou pivo a to se mi na nich vážně líbí. Asi taky sjedu hlavu, kopím boty za tři hadry a pak budu taky dobrej skinhead. Skinhead, raz, dva, tři, svět nám patří. Skinhead, raz, dva, tři, svět nám patří —Oi (text skupiny Tři sestry).

22. Časté jsou rovněž xenofobní texty. Většina extremistických hnutí je proti přistěhovalectví a cizincům zejména s jinou barvou pleti.

Ukázka z textu:

Až nám vlítne do Evropy vlna Arabů, to nám možná zkazí dobrou náladu. Hráli si s náma na slepou bábu a ve vlnách odporu, hnusu a závisti, nadávaj nám lidi, že jsme rasisti. Chcem jen slušně žít, slušně žít, jen upozornit.....Tak držme spolu lidičky, nebo budem takhle maličký. To je zoufalej řev, dyť jsme stejná krev (text skupiny Orlík).

Ve výčtu obsahu textů by se zřejmě dalo dále pokračovat. Domnívám se však, že jsem uvedl ty stěžejní a nejvíce problematické. Rovněž jsem vybíral texty hudebních skupin, které se na extremistických koncertech stále hrají.

4.3 Dílčí závěr

V dnešní době se objevuje fenomén. Jako dříve byla fenoménem masová propaganda v době před a za druhé světové války, je dnes stejným druhem a ještě účinnějším zdrojem propagandy hudba. Je to dáno zejména obrovským rozmachem sdělovací techniky ať začneme CD disky a skončíme u dnes snad nejrozšířenějšího, a to u internetu. Je v lidské přirozenosti, že ho zajímá hlavně to co jej baví. A tak se propaganda nezužuje jen na politiku, ale zasáhla i zábavu od filmů až po hudbu. Fenomén hudby se vynořil na povrch právě v tomto století. Snadná přístupnost mezi obrovskou masou lidí, zejména mládeže a také hudební styl, který dokáže nejen pobavit, ale současně předat i myšlenku a poselství, což je hlavním cílem výše uvedených textů ultrapravicových hudebních skupin. Typickým působením hudby na mladou generaci byla např. tzv. Beatlesmanie. Její vliv na mládež byl tak velký, že se přeměnila i na určitý druh subkultury a je jasným příkladem toho, jak může hudba ovlivnit mladou generaci. Stejnou roli sehrává hudba i dnes. Hudba především baví a právě tím ovlivňuje miliony lidí. Je všude a nejvíce přístupná. A protože lidé věnují pozornost hlavně tomu co je zajímavé, má nečekaně velký vliv na jejich myšlení. Je nutné si uvědomit jak mocným nástrojem může být i zdánlivě tak neškodná věc jako je hudba. Není neškodná, naopak, je to velmi ostrý meč propagandy. Právě pro ultrapravicové subkultury, jako je hnutí skinheads, ale i pro jiné hnutí mládeže se stala hudba nositelem i hlavním tvůrcem ideologické propagandy. Po vzniku prvních hudebních skupin se proto skinheadské hnutí rozšiřuje mnohem rychleji. Sjednocují se společné znaky a vyvíjí se samozřejmě i ideologická stránka hnutí. Lze tedy konstatovat, že vliv hudby na současnou mládež je v současné době velmi vysoký a zásadním způsobem ji ovlivňuje.

5. Rasistické koncerty

5.1 Problematika pořádání koncertů

Koncerty jsou jedním ze základních postupů jak propagovat myšlenky ultrapravicových hnutí mezi mládež. Význam koncertů pro pravicový extremismus byl již zmiňován v předešlých kapitolách, přesto bych ho v této kapitole shrnul do pěti bodů, neboť se domnívám, že koncerty jsou jedním ze stěžejních nástrojů šíření ultrapravicových myšlenek mezi mládež.

Význam koncertů pro pravicový extremismus :

1. Šíření propagandy (jsou šířeny texty hudebních skupin a další ideologické materiály)
2. Financování neonacistického hnutí (peníze z koncertů a prodeje materiálů mohou být použity na veřejné politické kampaně, placení právníků pro stíhané aktivisty, nákup zbraní a zajištění bojového výcviku.)
3. Upevňování identity neonacistického hnutí (účast na koncertech pomáhá vědomí síly neonacistické scény)
4. Možnost setkávání špiček pravicově extremistické scény a dojednání další strategie a taktiky
5. Soustředění sil pro případné hromadné útoky na nepřátelské objekty

Koncerty jsou pořádány vždy pro uzavřenou společnost, tak aby bylo ztíženo monitorování průběhu koncertu ze strany státních orgánů. Místo konání koncertů je ze strany pořadatelů do posledních hodin před konáním důsledně tajeno, aby policie nemohla přijmout opatření již před začátkem koncertu. Není výjimkou, že je domluveno několik míst konání koncertu a pořadatelé se rozhodují pro místo až bezprostředně před zahájením akce. Místo konání je známo pouze několika hlavním pořadatelům. Ostatní účastníci jsou většinou na telefonních číslech zvaní na srazová místa, odkud jsou pak po částech dopravováni na místo konání koncertu. Vše probíhá silně konspirativně. Cizí člověk se na koncert prakticky nemá šanci dostat bez vědomí členů subkultury. Vše funguje tak, že

nového člena musí někdo ze starších přivést, nebo ho musí doporučit. Tento člen pak za nového nese tzv. záruku, že se nejedná o osobu nepřátelskou hnutí, nebo snad o osobu jednající ve prospěch policie, která se snaží infiltrovat do hnutí. Koncerty jsou téměř vždy deklarovány jako oslava narozenin některého z příslušníků subkultury. Na koncertech funguje téměř bezchybně pořadatelská služba, která zabezpečuje vstup i vycházení z budovy, ve které se akce koná. Důsledně kontroluje, aby návštěvníci neměli na oblečeny žádné materiály (např. propagující fašismus), které by mohly zavdat příčinu policii k zákroku a rozpuštění koncertu. Rovněž tak dohlíží na to, aby se ze sálu neozývaly např. rasistické výkřiky, a to již z výše uvedeného důvodu. Okna budovy, kde se koncert pořádá jsou vždy důsledně zatemněna, aby do sálu nebylo vidět. Vše je organizováno tak, aby se veškeré dění odehrávalo pouze v pronajaté budově a v okolí byl klid tak, aby si občané nemohli stěžovat na nepořádek nebo přílišný hluk. Po ukončení koncertu se účastníci zpravidla velmi rychle rozjedou z místa konání pryč, aby ztížili pracovníkům policie identifikaci jednotlivých návštěvníků, a aby jak již bylo uvedeno, zamezili stížnostem občanů. Na místě zůstává pouze několik organizátorů, kteří uvedou pronajatou budovu do původního stavu. Za místa konání koncertů jsou vybírány záměrně malé obce, většinou v okolí větších měst – kvůli dostupnosti a také proto, aby se policii ztížila identifikace skutečného místa konání. Pronajímatel většinou neví, že se jedná o koncert ultrapravicových skupin. Dovídá se to zpravidla až po příjezdu účastníků na místo samé. Pro většinu majitelů restaurací v malých obcích, v nichž se tyto koncerty konají, je samotná akce vítaným zdrojem příjmů, neboť mnohdy nemají takovou tržbu, jako při konání koncertu, za dlouhé časové období. Koncertů se účastní v průměru 150 – 400 osob. U velkých koncertů 700 – 1000 osob. Vstupné na koncerty se pohybuje ve výši 300 – 800 Kč a mnohdy, hlavně při účasti zahraničních kapel je vybíráno v eurech. Vybírání vstupného však účastníci popírají, neboť organizátoři by museli tyto příjmy zdanit a při legálním výběru vstupného podléhá pořádání koncertu odlišným pravidlům, než při soukromé akci (je třeba pořádání koncertu ohlásit apod.). Co se týče vystupujících kapel, tak jejich honorář se u Českých kapel pohybuje do 5 000 Kč a u zahraničních, zejména pak Německých, až do výše 1000 euro. Oficiálně však hrají za dopravu a stravu. V některých případech jsou klasické koncerty ultrapravicových skupin propojovány s dalšími hudebními směry jako např. Punk and Oi!, National Socialist Black Metal a Pagan Metal. Do budoucna není vyloučeno ani propojení s gothic rockem apod.

Koncerty lze rozdělit do třech kategorií :

1. Velké koncerty (vystupuje několik hudebních skupin zpravidla zahraničních, účastní se jich několik set příznivců)
2. Malé koncerty (vystupuje jedna či dvě zpravidla domácí skupiny, účastní se několik desítek návštěvníků.
3. Hudební párty (reprodukováná hudba, účastní se několik jedinců.)

Některé koncerty jsou pořádány rovněž jako oslavy různých pro ultrapravici významných výročí, jako je např. úmrtí Rudolfa Hesse, lana Stuarda apod. Jak již bylo uvedeno z výše uvedených důvodů, mají extremistické koncerty velký význam pro neonacistické uskupení (peníze, přitáhnout mládež do svých řad). Pro jiná uskupení, zejména pak registrované strany inklinující k ultrapravici, nebo ultralevicí mají spíše jiný význam, a to propagaci strany, zejména před volbami, s cílem získat hlasy a prosadit se ve vysoké politice, a tím mít vliv na rozhodování ve státě a o státních záležitostech. V některých zemích Evropy, se toto již podařilo.

5.2 Trestná činnost mládeže v souvislosti s konáním koncertů

Prováděnými kontrolami na koncertech ultrapravicových skupin, které provádějí orgány policie bylo zjištěno, že věkový průměr návštěvníků těchto koncertů je 15 – 20 let. Z tohoto šetření vyplývá, že koncerty extremistických kapel jsou zaměřeny na mladou generaci, s cílem ovlivnit jejich názor a získat je pro ideje hnutí. Lze konstatovat, že se toto daří. Co je toho příčinou bych se pokusil zhodnotit v závěru práce. Již příjezd do místa konání koncertu a po té hlavně samotný průběh koncertu již sebou v mnohých případech přináší trestnou činnost, které se jeho účastníci dopouští. Vzhledem k věkovému průměru účastníků, se téměř vždy jedná o mladou generaci, tedy jak již bylo uvedeno o mládež do 20 let. Účastníci koncertů se těchto trestných činů dopouští většinou pod vlivem atmosféry prostředí a situace v které celý koncert probíhá. Jedná se především o snahu se v subkultuře zviditelnit (zárok policie proti danému jedinci zvyšuje jeho kredit v kolektivu). Projevuje se též velmi síla a anonymita davu, kdy jedinec ztrácí zábrany a domnívá se, že se mu nemůže nic stát. Často jsou trestné činy páčány v návaznosti na protiakce jiných hnutí, převážně anarchoautonomních, která se snaží konání koncertu nebo jiným akcím zabránit a to často násilnými prostředky, kdy fyzicky účastníky napadají,

nebo je slovně provokují. Někdy dochází k těžkým fyzickým střetům, které končí těžkými zraněními na obou stranách. Policie je v daném případě jakousi třetí plochou, na kterou se obě strany odvolávají a domáhají se dodržování práva, ovšem každá strana podle svého výkladu.

Trestné činy, dle znění zákona č. 140/1961 Sb – Trestního zákona, které jsou nejčastěji páčány v souvislosti s konáním výše uvedených koncertů:

§ 155 tr. zak. – Útok na veřejného činitele.

§ 196 odst. 2, tr. zák. Násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci.

§ 198 tr. zak. – Hanobení národa, etnické skupiny, rasy a přesvědčení.

§ 198a tr. zák. – Podněcování k nenávisti vůči skupině osob, nebo k omezování jejich práv a svobod.

§ 202 tr. zák. – Výtržnictví

§ 260, 261, 261a tr. zák. Podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka.

V daném případě se jedná pouze o základní výčet, neboť na výše uvedené paragrafy trestního zákona se v souvislosti s fyzickými útoky nabalují trestné činy spojené s poškozením zdraví. I zde je ovšem pro policii v mnohých případech šetření velmi složité, neboť příznivci ultrapravicové subkultury považují ohlášení jakéhokoliv útoku proti své osobě, byť končí vážným zraněním, za nedůstojné a ponižující vůči své osobě a celému hnutí. Snaží se pak tyto „ztráty“ řešit sami, a to zejména odvetnými útoky proti „z nepřáteleným hnutím.“ Tyto odvetné akce se těší velkému zájmu a oblibě mladých příznivců ultrapravicových hnutí.

5.3 Opatření proti rasistickým koncertům a rasistické hudbě na nich hrané ze strany státních orgánů.

Ministerstvo vnitra i Policejní prezídium České republiky mají ucelenou koncepci postupu proti pořádání neonacistických koncertů. Tu se však vždy nedaří v praxi prosazovat. Jednou z hlavních příčin tohoto stavu je skutečnost, že regionální policejní složky nedostávají včas relevantní informace k tomu, aby mohli pořádání koncertu zabránit. Jedná se především o takové řešení, aby ke koncertu vůbec nedošlo. Koncert by neměl být povolen v návaznosti na již zmiňované § 198a nebo §§ 260, 261 tr. zákona. Ultrapravičáci kvalitou své celorepublikové koordinace dosáhli toho, že většinou policie nemá dostatek informací pro zahájení trestního řízení, protože není známo, resp. dostatečně důkazně podloženo, že koncert pořádá ultrapravicová organizace. Policie se pak pouze omezuje jen na

perlustraci příjíždějících a odjíždějících účastníků koncertu a na zaznamenávání zjevného narušení veřejného pořádku. Hlavní tíha potírání rasistické trestné činnosti a trestné činnosti s ní související je tedy dle mého názoru na Službě kriminální policie a vyšetřování a na kvalitě jejího operativního rozpracování jednotlivých extremistických uskupení. Státní orgány se rovněž snaží této trestné činnosti předcházet preventivními akcemi na školách různých stupňů a veřejnými celorepublikovými akcemi zaměřenými na dobré občanské soužití s lidmi jiné barvy pleti, jiných náboženství apod. Domnívám se, že účinnost opatření prováděných státem není příliš velká a tyto opatření jsou teprve na začátku.

Samotná trestná činnost v souvislosti s pořádáním koncertů se rovněž děje před jejich zahájením, nebo po jejich ukončení, tedy při příchodu a odchodu samotných účastníků na místo konání. Monitorování eventuální trestné činnosti v samotném sále kde se koncert pořádá je z důvodu konspirace organizátorů (zpravidla se jedné o uzavřenou společnost) velmi obtížné a pokud se tak děje, je nutná spolupráce osoby jednající ve prospěch policie. V současné době není většinou uvnitř sálu nebo místnosti, kde se koncert pořádá, verbální trestná činnost páchána, a to proto, že po předchozích zákrocích státních orgánů pořadatelé důsledně dbají na dodržování zákonností, neboť o zákrok policie nestojí. V daném případě hovořím o verbálních projevech extremistů jako je provolávání nacistických hesel, „hajlování“, eventuálně zpěv písní otevřeně propagující např. fašismus. Tím však nechci říct, že by se v při samotném průběhu koncertu uvnitř sálu žádná trestná činnost nepáchala. Běžně se zde distribuují extremistické hudební nosiče, oblečení a jeho doplňky s extremistickou tematikou, což je dalším zdrojem příjmů pro pořadatele a tím i pro celé hnutí. Jak jsem již výše uvedl většina trestné činnosti, která je policií v místě koncertu odhalena, je páchána při příchodu na koncert a po jeho skončení. Koncerty extremistických skupin jsou většinou jakýmsi zakončením jiné extremistické akce, jako jsou extremistická shromáždění, pochody k uctění extremistických výročí, jako je např. narození Adolfa Hitlera, Rudolfa Hesse apod. Koncert a následní akce po jeho skončení je jakýmsi lákadlem, aby se této „demonstrace síly“ extremistických uskupení zúčastnilo co nejvíce zejména mladých lidí, které lze snáze ovlivnit a začlenit do hnutí. Pro dokreslení výše uvedeného v následném přehledu uvedu výběr některých skutků, které byly šetřeny policií na teritoriu Jihomoravského kraje v souvislosti s konáním extremistických koncertů v letech 2002 – 2005.

Přehled jednotlivých kauz v letech 2002 - 2005 vedených v souvislosti s pořádáním koncertů a obdobných akcí na nichž dochází k propagaci neonacismu, rasismu a xenofobie v rámci S JmK

2002

Dne 16.11.2002 kolem 15.00 hod. v Blansku, při ohlášené demonstraci skinheads proti summitu NATO v Praze, měl T.P. na sobě oblečenu bundu, kde na rukávu měl nášivku s číslem 88, což je zástupný symbol užívaný skinheads a znamená "HH" (HEIL HITLER). Sděleno obvinění pro TČ Podpora a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka dle ust. § 261 TZ. T.P. byl trestním příkazem OS Blansko uložen alternativní trest 250 hodin veřejně prospěšných prací.

Dne 29.6.2002 v době od 17.00 hod. do 17.40 hod. před koncertem skinheads se J.P. pohyboval ve Veselí nad Moravou, okr. Hodonín, na nádraží ČD a poté v restauraci U Andrášků v tričku černé barvy, na kterém měl vpředu vyobrazenou číslovku "88" a českého lva, na zadní straně trička byl vyobrazen nápis Staňa Lovecký a číslovka "88". Tyto číslice jsou zástupnými symboly užívané skinheads a znamenají "HH" (HEIL HITLER). Příklad veden na SKPV Hodonín pro tr. čin Podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka dle § 261 tr. zákona. J.P. byl trestním příkazem OS Hodonín uložen alternativní trest 100 hodin veřejně prospěšných prací.

Dne 29.6.2002 v době od 17.00 hod. do 17.40 hod., před koncertem skinheadských skupin, se M.B. pohyboval ve Veselí nad Moravou, okr. Hodonín na nádraží ČD a poté uvnitř v restauraci U Andrášků v tričku černé barvy, na kterém měl vpředu vyobrazen keltský kříž s bílými okraji a v něm číslovky "88" a "14", uprostřed kříže červený erb s vyobrazením písmene "S", kolem kříže nápis "IAN STUART, MEMORIAM 1998". Na zadní straně trička měl vyobrazeny nápisy hudebních skinheadských skupin "BRUTAL ATTACK, BIELY ODPOR, JUDEN MORD, D.N.S., VLAJKA, R.S.BAND, EXCALIBUR". Číslo "88" a "14" jsou zástupnými symboly hnutí skinheads, které vyjadřují fašistický pozdrav "HEIL HITLER" a čtrnáct slov anglické věty používané skinheads, v českém překladu jde o deset slov "My musíme chránit existenci našich lidí a budoucnost bílých dětí". Příklad veden na SKPV Hodonín pro tr. čin Podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka dle § 261 tr. zákona, M.B. byl trestním příkazem OS Hodonín uložen alternativní trest 180 hodin veřejně prospěšných prací.

2003

Dne 29.11.2003 v 19.40 hod. v obci Záhorovice, okres Uh. Hradiště byla hlídkou PČR v rámci bezpečnostního opatření ke koncertu skinheadských skupin kontrolována osádka vozidla zn. Nissan, P.M., T.R., V.M.. Při této kontrole bylo zjištěno, že se ve vozidle v zadní části viditelně nachází mikina s vyobrazením vikingského bojovníka a keltského kříže, dále šála s vyobrazením smrtihlav - nacistického symbolu jednotek SS - Totenkopf a 12 ks CD nosičů s nahrávkami neonacistických hudebních skupin např. Conflict 88, Biely odpor atd. Případ veden na OOK SKPV Uh. Hradiště, pro podezření z TČ dle § 260/1 tr. zákona. Zajištěné předměty byly odeslány soudnímu znalci k odbornému vyjádření. Po provedení zkoumání bude ve věci dále rozhodnuto.

Dne 29.11.2003 ve 22.15 hod., v obci Záhorovice, okres Uh. Hradiště byla hlídkou PČR v rámci bezpečnostního opatření ke koncertu skinheadských skupin kontrolována osádka vozidla tov. zn. Renault 19 MPZ "D" S.D, O.R, D.M, všichni občané SRN, na jejichž oděvu byly zjištěny symboly prokazatelně propagující fašismus a hlásající rasovou zášť a to např. nápisy a symboly, např. "WHITE POWER", "BLOOD HONOUR", dále vyobrazení hákového kříže apod., přičemž bylo zjištěno, že uvedení se hodlali zúčastnit koncertu skinheadských skupin. Ve věci byly dle § 158/3 tr. řádu zahájeny úkony v tr. řízení. Případ veden na OOK SKPV Uh. Hradiště. Ve věci bylo dne 30. 11. 2003 zahájeno TS dle § 160/1 tr. řádu pro trestný čin dle § 261 tr. zákona. Věci - oblečení s podezřelými symboly a nápisy byly podezřelými dobrovolně vydány a následně odeslány k vyhotovení znaleckého posudku. Po provedení zkoumání bude ve věci dále rozhodnuto.

V obou posledních případech bylo prokázáno spáchání uvedených trestných činů, kdy naši občané byly odsouzeni ke 200 hodinám veřejně prospěšných prací, německým občanům byl zakázán vstup na naše území na dobu 3 let a propadnutí věci.

2004

Dne 30.1. 2004 byl předán k realizaci pro trestný čin podpory a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod občanů dle § 260 odst. 1,2 Denis Gerasimov frontman ruské hudební ultranacionalistické skupiny Kolovrat. Tato hrála dne 23.8. 2003 na neztotožněném místě nedaleko Prahy na koncertu na počest I. Stuarta. Skupina hrála písně s neonacistickými texty. Dne 24.1. 2004 opětovně vystoupil se skupinou Kolovrat na koncertě pořádaném českým hnutím skinheads. Byla zde opět reprodukována hudba s rasově nesnášenlivými texty, kdy docházelo jako v prvním případě k hajlování posluchačů těchto koncertů. Dne 30.1. 2004 byl zadržen při odletu do Moskvy, v jeho zavazadlech bylo nalezeno

množství propagačních materiálů vztahujících se k neonacistickému hnutí. Případ není dosud uzavřen.

Dne 16.4.2004 v souvislosti s ohlášeným pochodem skinheads svolavatel T.Č. pronesl veřejně před nejméně dalšími třiceti příznivci hnutí skinheads projev, ve kterém uvedl: „Dnes jsme se zde sešli, jelikož se dne 20. dubna narodil jistý člověk, který měl myšlenku, které věříme. Byl to vůdce a dobyl celou Evropu“. Tímto projevil sympatie k fašismu a jeho hlavnímu představiteli Adolfu Hitlerovi. Při tomto projevu měl na obličeji bílou kuklu a těžké boty s bílými tkaničkami. Vedeno SKPV Kroměříž , dne 27. 7. 2004 zahájeno trestní stíhání pro trestný čin dle § 261 tr.zákona. T.Č. byl trestním příkazem OS Kroměříž uložen alternativní trest 400 hodin veřejně prospěšných prací.

Dne 30.10.2004 v době kolem 23.30 hod. v restauraci Svatoboj na ul. Cacovická č. 12 v Brně byl zadržen podezřelý skinhead J.K., neboť vzniklo důvodné podezření, že při hudební produkci v restauraci užil nacistického pozdravu (vztyčená pravice) při kterém ho vyfotografoval zde přítomný novinář. Věc šetřena pro podezření z trestného činu dle ust. § 261 TZ. Věc vedena na TO Brno- sever. V tomto případě nebyl J.K. trestný čin prokázán.

Dne 31.10.2004 v době kolem 02.45 hod. na ul. Lidická v Brně u baru Play Win skinhead L.M., zvedl pravici a začal vykřikovat nacistická hesla : „Heil, Sieg Heil“. Svým jednáním naplnil skutkovou podstatu trestného činu dle ust. § 261 tr. zákona pro který mu bylo dne 31.10.2004 sděleno obvinění. Věc vedena na TO Brno-Žabovřesky . Státní zástupce trestní stíhání dle § 307 tr. řádu podmíněně zastavil.

2005

Dne 10.4.2005 v 02.30 hod. oznámil O.C., že dne 9.4.2005 kolem 23.45 hod., v průběhu koncertu příznivců hnutí skinhead v restauraci U Stupárků v obci Hostěnice, okr. Brno-venkov, zaznamenal na svoji kameru při vystoupení skupiny Impérium text písně „nedám židům žádné šance“ a dále „bolševický smrad“. Kazeta s nahrávkou byla podrobena odbornému zkoumání v Kriministickém ústavu Praha. Věc byla šetřena pro podezření z TČ dle § 198/1a tr. zákona. Zde nebyla rovněž trestná činnost prokázána.

SKPV MŘ Brno bylo dle § 158/1 tr.ř. prováděno šetření ve věci oznámení O.L., na účastníky pochodu skinheads, kteří nesli transparent s nápisem „Braune Macht“. Pochod se uskutečnil dne 1.5.2005 v Brně a byl prezentován jako „Pochod studentské mládeže“. Akce byla řádně oznámena na ÚMČ Brno - střed

a zúčastnilo se jí cca 250 osob sympatizujících s hnutím skinheads. Během pochodu nedošlo k narušení veřejného pořádku, pouze bylo zabráněno snahám skupiny anarchistů a občanských aktivistů o vyvolání střetu s účastníky pochodu. Předmětný nápis Braune Macht, který nesla na transparentu skupinka příznivců Národního odporu byl konzultován se soudním znalcem na problematiku extremismu JUDr. Miroslavem Marešem, který sdělil, že se nejedná o heslo používané údernými oddíly SA (Sturmabteilungen) nebo jinými nacistickými složkami. Jedná se o novotvar, který by se mohl v současné době vztahovat k nacismu (jiný politický význam nezná). V současné době je tento výraz používán žurnalisty, hlavně v Německu, jako označení pro nacismus a jeho hrozbu.

Ve výše uvedeném přehledu šetřených skutků, jsem záměrně uvedl i případy kdy nedošlo k odsouzení nebo prokázání spáchání trestné činnosti. Cílem bylo vytvořit krátký přehled nejčastěji šetřených typů případů, kterými se státní orgány v souvislosti s pořádáním rasistických koncertů setkávají, vyjma násilné trestné činnosti u které se většinou nepodaří prokázat rasový motiv.

5.4 Dílčí závěr

Jak již bylo výše uvedeno koncerty ultrapravicových hudebních skupin jsou hlavním nástrojem šíření jejich ideologie mezi mládež a jedním ze zdrojů financování jejich aktivit. Domnívám se tedy, že je nutné začít objasňovat problematiku fašismu, rasismu, antisemitismu a xenofobie, již dětem od útlého věku, tudíž již od nižších stupňů základních škol. Dále se domnívám, že je nutné, aby se důsledně řešily současné problémy naší společnosti, jako je např. velká nezaměstnanost, dopady globalizace, špatná ekonomická situace, prohlubující se sociální nerovnováha apod., neboť právě o tyto problémy se ultrapravicové uskupení opírají, slibují jejich radikální a rychlé řešení (tato řešení jsou mimo jiné uváděna právě v již zmiňovaných textech písní extremistických kapel), což na jejich stranu přitahuje nové mladé příznivce. Řešení výše uvedených problémů by mělo být věcí všech, kteří cítí sounáležitost a odpovědnost za bytí a rozvoj českého národního společenství, a za budoucí schopnost nás všech žít v multikulturní Evropě. Extremistická hudba v současné době oslovuje v průměru 1000 mladých lidí v každém kraji České republiky. Jedná se převážně o mládež z věkovým průměrem 14 – 26 let, aktivně pracujících, nebo studujících na odborných nebo středních školách. Byl však zaregistrován, a již jsem se o tomto ve své práci zmiňoval, i příliv vysokoškoláků do řad ultrapravicových hnutí. Z mých zkušeností však vyplývá, že vysokoškolští studenti spíše inklinují k ultralevicovým uskupením.

Co se týče struktury pachatelů trestné činnosti s extremistickým podtextem, tak ti se rekrutují z nižších vzdělanostních kategorií. V roce 2004, jak uvádí Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2004, které vydalo Ministerstvo vnitra ČR, bylo mezi pachateli trestné činnosti s extremistickým podtextem 187 absolventů základní školy s výučním listem, 112 absolventů základní školy bez kvalifikace a 37 se středoškolským vzděláním. 59 pachatelů bylo cizinců, u kterých nebylo vzdělání zjištěno. Ve věkové skladbě bylo 160 pachatelů ve věku 21 – 29 let, 87 pachatelů ve věku 18 – 20 let, 67 pachatelů ve věku 30 – 39 let a 51 pachatelů ve věku 15 – 17 let.

To, že část současné mládeže inklinuje k extremistickým hnutím, lze rovněž připsat k jejím zvláštním psychickým rysům, radikalizaci postojů zvýšené kritičnosti a morální citlivosti. Doc.PhDr. Jiří Buriánek Csc. ve své učebnici sociologie toto uvádí jako jednu z charakteristik vyčleňování mládeže, kterou se odlišuje od dospělé populace. Rovněž v této učebnici uvažuje přímo o konfliktu generací, přičemž však není dle jeho názoru zcela jisté, zda pojem generace je v této souvislosti správný. Tímto slovem lze rozumět i skupinu spojenou společným historickým osude, zážitky a zkušenostmi.

„Obraz mládeže často zkresluje výskyt nejrůznějších protestních hnutí usilujících o alternativní životní styly (dříve Hippies, zčásti anarchisté) nebo o zdůrazněnou sebe prezentaci (skinheads) nezřídka provázenou násilnými nebo xenofóbními projevy. Odlišnost jejich vzhledu ovšem leckdy může mást – jednoho dne se prostě převléknou, dají se ostříhat nebo zarůst a ze zásadní nonkonformity mnoho nezbyde. Ve vzniku a udržování těchto hnutí hrají svou roli psychologické motivy (budování sebevědomí, vyzkoušení vlastní síly) na pozadí sociálních faktorů (rodinné zázemí, problémy typu nezaměstnanosti, ztráty perspektiv). Poněkud paradoxní je, že mohou být i mezinárodně organizovaná.“³⁶

Dále bych se chtěl zmínit o důvodu proč rasy a menšiny čelí předsudkům a diskriminaci ze strany části mládeže, ale i části společnosti, a proč jsou tyto skupiny středem zájmu extremistických uskupení. „Předsudek v tomto kontextu figuruje jako negativní postoj vůči celé skupině lidí s etnocentristickou tendencí považovat jednu kulturu či způsob života za nadřazený jiným. Jde o citově determinovaný soud, který je ve vzájemném vztahu s diskriminací. Diskriminace je procesem odpírání příležitostí a rovných práv jedincům či skupinám z důvodů předsudků či z jiných libovolných příčin. Oba tyto negativně zaměřené postoje jsou výrazem absence poučené individuální zkušenosti a selektivního zdůrazňování skupinové příslušnosti. Jsou zdrojem netolerance vůči odlišnému způsobu života, zvykům, odlišným způsobům chování a jinakosti projevů. V některých případech je právě slepě nekritická identifikace s vlastní skupinou a bezvýhradné podrobování se autoritě spojené s krajní

³⁶ Jiří Buriánek Sociologie, nakladatelství Fortuna, Praha 2001, kap.17.2 Mládež, str.106, 107

diskriminací menšin, výrazem absence zdravé sebejistoty a sebedůvěry. Případ rasově zakotveného hnutí skinheads je toho možným dokladem. Předsudky a diskriminace navíc tvoří obvyklý rámec rasového zdůvodňování nepřátelského chování vůči skupinám odlišných dědičných a společenských vlastností. Jisté formy rasismu lze nalézt i v mnohem jemnějších odstínech. V mnohonárodnostní rasově smíšené Brazílii tak hraje v inzerovaných kritériích některých profesních kariér velmi důležitou roli „pěkný vzhled“, tedy eufemismus skryté preference bílé pleti³⁷

Velký vliv na myšlení mládeže a na její rozhodování, s čímž souvisí i její inklinace k extremistickým uskupením, má rodina a rodinné zázemí vůbec. Tohoto problému jsem se již ve své práci dotknul, takže bych své postřehy k tomuto tématu v krátkosti shrnul. Z mého pohledu je rodina základním stavebním kamenem vývoje myšlení mladého člověka. Tento se v ní pohybuje od svého narození, většinou až po období, kdy se hlavně materiálně osamostatňuje. Vliv rodiny bych shrnul do několika bodů :

- Rodina daného jedince po celou dobu svého pobytu v ní ovlivňuje svými názory, které mladý jedinec v určitém věku považuje za správné.
- Osobní příklad rodičů a chování ostatních členů rodiny je považován za správný
- Důležitou roli hraje úplnost rodiny, aby mladý jedinec nepostrádal funkci některého z rodičů a tu si nenahrazoval jinde, např. členstvím v partě, skupině či sektě.
- Dobré materiální zabezpečení rodiny – špatné finanční zázemí v rodině, nezaměstnanost atd. mohou vést ke změně názorů v rodině, ke změně postavení rodiny ve společnosti. Mladý člověk se pak může tuto situaci snažit řešit členstvím v extrémní organizaci, která se snaží změnit chod společnosti a tímto členství si postavení vylepšit.
- Extrémně dobré zabezpečení rodiny může ovšem také vést k negativnímu vlivu na mladého jedince. Takto velice dobře situovaný mladý člověk se může s opovržením dívat na sociálně slabé, může jimi opovrhovat, což může opět vést k členství v extremistické organizaci, neboť některé z nich jimi opovrhují a snaží se je vytlačit ze společnosti někdy i násilnými prostředky. Zde je opět na místě osobní příklad rodičů a jejich důsledná výchova

Ve výčtu dalších vlivů rodiny by se samozřejmě dalo dál pokračovat. Uvedl jsem jen ty, o kterých se domnívám, že nejvíce ovlivňují vstup nebo podíl mladého člověka na inklinaci k extremistickým hnutím, a tedy i k účasti na jejich akcích.

³⁷ Aleš Sekot Sociologie v kostce, nakladatelství Paido, Brno 2002, kap.12 Etnické a rasové menšiny, str. 99, 100

Výchova mladého člověka však nekončí ani po té, kdy se může stát, že tento jedinec klopýtne a dopustí se protiprávního jednání, ať již s extremistickým podtextem nebo jiného. Státní instituce by tu měla postupovat jinak, než u delikventů, kteří se trestné činnosti dopouští opakovaně. Mladý člověk se deliktu s extremistickým podtextem většinou dopustí z jiných důvodů, než je osobní obohacení. Dopouští se ho z důvodů, protože je přesvědčen o tom, že myšlenka, kterou propaguje, je správná, a to z pohnutek již výše uvedených. Zde bych v krátkosti zmínil význam „Probační a mediační služby“, která by se tímto problémem měla zabývat. Probační a mediační služba má vytvářet předpoklady k tomu, aby případný delikt s rasovým podtextem, spáchaný mladistvým nebo nezletilým pachatelem byl ve vhodných případech projednán v některém ze zvláštních druhů trestního řízení nebo mohl být uložen a vykonán trest nespojený s odnětím svobody. Za tímto účelem služba poskytuje takovému delikventovi odborné vedení a pomoc, kontroluje jeho chování a spolupracuje s rodinným a sociálním prostředím, ve kterém daný jedinec žije a pracuje, s cílem, aby v budoucnu vedl řádný život. Vhodným působením na mladého delikventa lze zajistit, že se trestné činnosti již úmyslně nedopustí a opět se začlení do společnosti, aniž by sebou nesl pro mladého člověka traumatizující zážitek z pobytu v nápravném zařízení. Probační a mediační služba průběžně mapuje situaci v oblastech probačních a mediačních činností s pachateli extremisticky motivovaných trestných činů, včetně využívání alternativních postupů a trestů pro tyto pachatele. Z průběžných informací z praxe probačních úředníků vyplývá, že pracovníci Probační a mediační služby s pachateli extremisticky motivovaných trestných činů pracují jednak v průběhu přípravného řízení (nejčastěji v rámci zpracování zprávy před rozhodnutím nebo v rámci institutu náhrady vazby dohledem) a dále v průběhu vykonávacího řízení v rámci výkonu trestu obecně prospěšných prací a také výkonu uloženého dohledu. V rámci výkonu dohledu pracují probační úředníci s pachateli tohoto typu trestné činnosti individuálním způsobem, zařazení pachatelů do resocializačního nebo jiného programu je zcela výjimečné. S ohledem na to, že střediska Probační a mediační služby vykazují pouze výjimečnou zkušenost z práce s pachateli extremisticky motivovaných trestných činů, opírají se při řešení tohoto sociálně patologického jevu zejména o poznatky z činnosti zahraničních kolegů. Ze zahraničních zkušeností práce s těmito delikventy vyplývá, že více než skupinová forma práce se osvědčuje individuální přístup. Vytváření specifických programů zaměřených na změnu chování pachatelů trestných činů spojených s extremismem (např. dlouhodobá práce se skupinou mladých skinheadů v Německu) se podle dosavadních zkušeností nejeví jako efektivní způsob práce, neboť je obtížné dosáhnout v takové skupině změny v postojích a chování těchto pachatelů. Severní Irsko, Holandsko nebo Austrálie prezentuje jiný přístup v práci s těmito pachateli. Řešení složitých

konfliktních situací se orientuje na využívání nástrojů restorativní justice, kterými může být mediace nebo také rodinné konference. Tento model je využíván zejména proto, že není zaměřen pouze na osobu pachatele, ale i na poškozeného a přispívá také k zohlednění potřeb a zájmů komunity, kde k trestnému činu došlo. Další osvědčenou zkušeností ze zahraničí je fakt, že k řešení trestné činnosti s extremistickým podtextem se přistupuje formou realizace cílených projektů, které předpokládají úzkou součinnost policie, státních zástupců, probačních pracovníků a doprovodných sociálních služeb. V průběhu projektů je detailně mapována cílová lokalita, kde k trestné činnosti tohoto typu dochází, definují se cílové skupiny pachatelů a vybírají se možné strategie jejich řešení³⁸.

³⁸ MV ČR, Informace o problematice extremismu na území ČR v roce 2004, Opatření probační a mediační služby, str.26

Závěr:

Mladá generace je velmi tvárným materiálem pro různé politické strany, hnutí, sekty a skupiny. Vzhledem k tomu, že mladým lidem chybí potřebné zkušenosti a znalosti, aby odhalili veškeré záludnosti a nástrahy těchto skupin a stran, snaží se je tyto přitáhnout ke své ideologii a do svých řad téměř za každou cenu, neboť čím větší je členská základna a počet sympatizantů, tím větší je počet voličů a tím se i diametrálně zvyšuje možnost daného uskupení ovlivňovat dění ve státě, ale i mimo něj. Mladou generaci lze nejlépe získat nabízením věcí, které jsou pro ně prioritní v daném věku a které je baví. Jedná se především o pocit moci a síly, možnost někam patřit a pokud se jedná o relativně silnou skupinu i pocit hrdosti na příslušnost k této skupině. Mládež se především ráda baví, a proto hudba je jednou z hlavních přesvědčovacích metod, jak mládeži ukázat, že právě toto uskupení, tato ideologie je ta jediná pravá. Nejen na akcích ultrapravicových uskupení lze pozorovat využití hudby. I zcela seriózní politické strany na svých mítincích využívají populární hudební skupiny k propagaci svých myšlenek a k přesvědčení potenciálních voličů. Rovněž tak nechávají pro své uskupení vypracovávat od předních textařů slova k písním, které oslavují to či ono uskupení. Z již uvedeného tedy vyplývá, jak mocným nástrojem texty a hudba v ovlivňování mladé generace jsou, a že jsou tedy rovněž hojně využívány.

Ve své práci jsem si kladl za cíl zjistit, zda hudba, zejména pak rasistická, ovlivňuje hodnotovou orientaci mladého člověka, jeho postoj k rasismu a trestné činnosti s tím související. U této otázky se mi studiem dostupných materiálů, ze kterých jsem při vypracování své práce vycházel, a ze získaných zkušeností ze své práce potvrdilo, že ano, a to velmi výrazně. Na stranu ultrapravicových uskupení v současné době přibývá sympatizantů z řad mládeže do dvaceti let. Rasistická hudba a texty, pro ně nabízí jednoduchá a přímočará řešení současných problémů v našem státě a ve světě. Rovněž hrubá síla ultrapravicových uskupení mnoha mladým lidem imponuje a vzbuzuje v nich pocit síly a příslušnosti k jisté elitě.

Dále jsem si kladl za cíl zjistit, zda jsou preventivní opatření prováděná společností a jejími represivními složkami v této oblasti účinná. V této otázce se domnívám, že nikoliv. Příslušné státní instituce postupují proti ultrapravicovým uskupením nedůsledně, což vede k jejich aktivaci a zvyšující se agresivitě, viz. poslední koncerty ultrapravicových skupin, kde docházelo otevřeně k propagaci nacismu. Preventivní opatření jsou dle mého názoru nedostatečná a s výchovou mladé generace v tomto problému se začíná příliš pozdě a není jí věnována dostatečná pozornost. Tato situace je dána tím, že rodina, která má být hlavním článkem výchovy, ale i celá společnost, v současné době řeší spoustu jiných problémů, zejména ekonomických, a výchova k multikulturní společnosti není na předních místech v žebříčku priorit.

Resumé

Práce je zaměřena na popis současné ultrapravicové scény zejména v České republice, se zaměřením na rasistickou hudbu a na význam jejich textů při působení na mládež a své okolí. Práci jsem rozdělil do pěti základních částí.

V první části práce se zabývám pravicovým extremismem v České republice jako celkem. V úvodní kapitole se zabývám vymezením pojmů, které se v problematice ultrapravicových hnutí a extremismu vyskytují a jsou v literatuře používány. Druhá kapitola vymezuje a popisuje soudobé pravicové extremistické spektrum v České republice. Ve třetí kapitole popisuji hudbu jako komunikační prostředek mezi lidmi a hlavně mezi mládeží.

Ve druhé části práce popisuji význam rasistické hudby pro pravicový extremismus. V první kapitole této části uvádím využití hudby extrémně pravicovými uskupeními. V druhé kapitole popisuji význam hudby pro činnost extrémně pravicových uskupení.

Ve třetí části práce se zabývám rozdělením a vznikem rasistické hudby. V první kapitole této části popisují její rozdělení a vznik ve světě. Ve druhé kapitole se věnuji jejímu vývoji v České republice.

Ve čtvrté části analyzuji texty a skladby ultrapravicových hudebních skupin. V první kapitole této části se zabývám významem textů a hudby na myšlení člověka. V druhé kapitole charakterizují zaměření textů ultrapravicových hudebních skupin a význam jejich hudebních vystoupení.

V páté části práce popisují rasistické koncerty. V první kapitole popisují problematiku pořádání rasistických koncertů. V druhé kapitole této části specifikují trestnou činnost mládeže páchanou v souvislosti s konáním koncertů. Ve třetí kapitole se zaměřuji na opatření proti rasistickým koncertům a rasistické hudbě na nich hrané ze strany státních orgánů.

Na konci každé části práce jsem vypracoval dílčí závěr, kde jsem se snažil shrnout obsah problému obsaženého v daných kapitolách jednotlivých částí práce.

V samotném závěru práce hodnotím vliv hudby na mladého člověka a výsledky hypotéz, které jsem si stanovil v úvodu práce.

Conclusion

The assignment is focused on a description of recent ultra-right political scene in Czech republic aimed to racialism in music and to the sense of texts of those and the influence of those on young people and on the others. The assignment is divided to five basic parts.

In the first part I deal with right-wing extremism in Czech Republic in general. In the first chapter I deal with a definition of terms used in problem of ultra right organizations and extremism which are also used in literature. The second part defines and describes recent right extremist spectrum in Czech Republic. In the third chapter I describe music as a tool of communication among people, mainly among young people.

In the second part I describe the signification of the racist music for the right wing extremism. In the first chapter I write about the use of music by extreme right wing groups. In the second chapter I describe the signification of music for activity of extreme right wing organizations.

In the third part I deal with dividing and occurring of racist music. In the first chapter I describe the division and development of those in the world. In the second chapter I focus on the development of those in Czech Republic.

In the fourth part I analyze texts and composition of ultra right wing music groups. In the first chapter I deal with the meaning of texts and music and influences on a way of thinking of a man. In the second chapter I show the orientation of texts of ultra right wing music groups and the meaning for their music shows.

In the fifth part I describe racist concerts. In the first chapter I describe the problem of organization of racist concerts. In the second part I specify criminal activities of young people performed in connection with concerts. In the third chapter I focus on activities of a state security organizations against racist concerts and racist music.

On the end of each part of the assignment I make partial conclusion of the problematic I have dealt with. In summary I evaluate the influence of music on young man and results of hypothesis which I have declared on the beginning of this assignment.

Anotace:

Petr Petlák, Vliv rasistické hudby na současnou českou mládež. (Bakalářská práce), Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Institut mezioborových studií, 2005, 64 str. Vedoucí práce Doc. JUDr. PhDr. Miroslav Mareš PH.D.

Práce je zaměřena na vznik a vývoj pravicového extremismu v České republice, se zaměřením na rasistickou hudbu a na její vliv na současnou mládež. Vymezuje vznik a vývoj pravicového extremismu a rasistické hudby, její vývoj a význam pro ultrapravicová uskupení. Dále popisuje význam vlivu této hudby na mladého člověka a analyzuje texty používané rasistickými hudebními uskupeními. Rovněž popisuje problematiku pořádání rasistických koncertů, trestnou činnost s nimi spojenou a opatření státních orgánů proti těmto jevům.

Klíčová slova:

Skinheads, Ultrapravicové hnutí, rasistická hudba, rasistické koncerty, extremismus, mládež.

Annotation

Petr Petlák, Influence of the Racism Performing Music on Current Czech Young People. Final Assignment Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Institut mezioborových studií, 2005, 64 pages. Assignment – leader Doc. JUDr. PhDr. Miroslav Mareš PH.D.

This assignment is dedicated to a birth and development of right-wing extremist organizations in Czech republic focused on racialism in music and the influence of those on young people. This work shows the birth and development of right-wing extremist and music groups, its development and importance for ultra - right wing extremist groups. Furthermore it describes the importance of influence of this music on young people and analyzes some texts performed by racist music groups. Also it describes the problematic of organization of concerts of racialism performing music, crime connected with those performances and prevention and procuration of this kind of criminality.

Key words:

Skinheads, ultra - right-wing extremist groups, racialism performing music, concerts of racialism performing music, extremist groups, young people

Literatura

1. AUTOR NEUVEDEN. White Front. Aryan publication 1998
2. Bastl M., Radikální levice v ČR – devadesátá léta 20.stol., MU Brno 2002
3. Buriánek Jiří, Sociologie, Fortuna, Praha 2001
4. Dančák Břetislav, Petr Fiala, Nacionalistické strany v Evropě, MU Brno 1999
5. Danycs Štefan, Extremismu – hrozba civilizace, Policie history, Praha 2002
6. Demjančuk Nikolaj, Drotárová Lucie, Vzdělávání a extremismus, nakladatelství Epoque, Západočeská univerzita v Plzni, 2005.
7. Extremismus, jeho kořeny, projevy a východiska řešení, Sborník mezinárodní konference konané ve strategických studií, Brno, 2004.
8. http://www.musicmix.cz/old/texty/txn_hudbavtext.htm ze dne 15.9.2005
9. Chmelík Jan, Symbolika extremistických hnutí, Trivis, Praha, 2000.
10. Chmelík Jan, Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty, Linde, Praha 2001
11. Chmelík Jan, Extremismus, MV České republiky, sekce personální práce a vzdělávání, Praha 1997
12. Mareš Miroslav, Pravicový extremismus a radikalismus v ČR, první vydání, Barrister & Principal a Centrum strategických studií, Brno, 2003.
13. Mareš Miroslav, Josef Smolík, Marek Suchánek, Fotbaloví Chuligáni, první vydání, Centrum
14. Marešová Alena a kol., Kriminologické a právní aspekty extremismu, IKSP Praha 1999
15. Mezinárodní symposium Role policie v boji proti rasismu a xenofobii, sborník přednášek, MV ČR Praha 2000
16. Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor bezpečnostní politiky, Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2002, kapitola 3.2 Pravicově extremistická scéna, str. 7. vydalo MV ČR odbor bezpečnostní politiky rok. 2003.
17. Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor bezpečnostní politiky, Informace o problematice extremismu na území ČR v roce 2004, kapitola 5.3 Opatření probační a mediační služby, str. 26. vydalo MV ČR odbor bezpečnostní politiky Praha. 2005.
18. Rataj Jan, Nacionalní politické koncepty české krajní pravice ve volebním roce 2002, časopis VŠE v Praze, č.4, roč.10, Praha 2002, str. 51 – 71
19. Rataj Jan, Český neofašismus devadesátých let, UK Praha
20. Rataj Jan, Český nacionalismus a identita v konceptu současných krajně pravicových hnutí v ČR, Sborník kritických textů, Masarykův ústav AV ČR, Praha 2003, str. 44 – 83
21. Rataj Jan „Je pořád hezká ta naše písnička česká?“- Ze skinheadské politické voničky – Listy 2001, ročník XXI, číslo 1. Str. 11,12,13,14,15,16
22. Sekot Aleš, Sociologie v kostce, Paido, Brno 2002
23. Vojtíšek Zdeněk, Netradiční náboženství u nás, Dingir, Praha 1998
dne 26. – 28.11.2001 v Praze
24. Zákon č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů – Trestní zákon
25. Zákon č.257/2000 Sb. O probační a mediační službě
27. Závazný pokyn policejního presidenta č. 100 ze dne 6.června 2002, který se upravuje činnost policie v boji proti extremistické kriminalitě

Přílohy:

Seznam příloh

1. Příloha č. 1 – Zvací plakát na skinheadský koncert v Rakovníku konaný v roce 1977.
2. Příloha č.2 - Zvací plakát na skinheadský koncert konaný v roce 2005 v Křeticích.

Zdrojem příloh 1,2 je Policie České republiky.

Úvod :	4
1. Pravicový extremismus v České republice	7
1.1 Pojem „radikalismus“	7
1.2 Pravicové extremistické spektrum v České republice	8
1.3 Mládež a hudba jako komunikační prostředek.....	14
1.4 Dílčí závěr.....	14
2. Význam rasistické hudby pro pravicový extremismus	16
2.1 Využití hudby extrémně pravicovými uskupeními	16
2.2 Význam hudby pro činnost extrémně pravicových uskupení	18
2.3 Dílčí závěr.....	19
3. Rozdělení a vznik rasistické hudby	21
3.1 Rozdělení a vznik ve světě	21
3.2 Vývoj v České republice	30
3.3 Dílčí závěr.....	38
4. Analýza textů skladeb ultrapravicových hudebních skupin	39
4.1 Význam textů a hudby na myšlení člověka	39
4.2 Zaměření textů ultrapravicových hudebních skupin význam jejich hudebních vystoupení.....	39
4.3 Dílčí závěr.....	47
5. Rasistické koncerty	48
5.1 Problematika pořádání koncertů	48
5.2 Trestná činnost mládeže v souvislosti s konáním koncertů	50
5.3 Opatření proti rasistick.koncertům a rasistické hudbě na nich hrané ze strany státních orgánů....	51
5.4 Dílčí závěr.....	56
Závěr:	61
Resumé	62
Anotace:	64
Literatura	65
Přílohy:	66